

ภาควิชาสตรีศึกษา
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ยุติความรุนแรง ต่อผู้หญิง

ตอนที่ 4

14 พฤศจิกายน 2557

สถานการณ์และการรณรงค์ การยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

ภายในฉบับนี้

- ✚ 10 อันดับประเทศที่ผู้หญิงประสบความรุนแรงมากที่สุดในโลก
- ✚ ข่าวสถานการณ์ความรุนแรงรอบโลก
- ✚ แคมเปญการรณรงค์ระดับโลกเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง
- ✚ One billion Rising

10 ประเทศนี้ที่ผู้หญิงอยู่ก็เหมือน..
ตายทั้งเป็น!!

1 ประเทศโปแลนด์

มีผู้หญิง 1 คนต้องเสียชีวิตจากสาเหตุการคลอดลูกในทศวรรษที่ผ่านมา โดย 87% ของผู้หญิง มีประสบการณ์ได้รับความรุนแรงภายในประเทศทั้งสิ้น

6 ประเทศกัวเตมา

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงการข่มขืน เป็นปัญหาใหญ่ของกัวเตมา สถิติผู้ติดเชื้อ HIV มากเป็นอันดับต้นๆของโลก

2 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

เป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถจะนับได้ ซึ่งมีเหยื่อหลายร้อยถึงเสียชีวิตลงจากเหตุการณ์เหล่านี้ ถ้าไม่เสียชีวิตก็มีภาวะติดเชื้อ HIV

7 ประเทศอิตาลี

ทั้งในประเทศที่เชื่อว่ายากจนที่สุด จนถึงหญิงบางคนถึงต้องหลบหนี เพราะจะมีการคุมขังคิดทริสต์ เพื่อไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ซึ่งไม่มีการใช้ยาคุมกำเนิด! และจะสร้างความเจ็บปวดอย่างมาก

3 ประเทศอิสราเอล

ปัจจุบันเสียงเรียกร้องการปฏิรูปทางสังคมและการข่มขืน จนทำให้ผู้หญิงตกทุกข์ได้ยากมาก ไม่กล้าออกไปไหนแม้กระทั่งไปทำงาน ทั้งนี้ มีผู้หญิงจำนวนมากกว่า 1

8 ประเทศปากีสถาน

ประเทศซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับก้นการล่วงละเมิดทางเพศแบบไม่มีประจักษ์พยาน ไม่ยอมให้ชายของประเทศนี้ (คิดของตัวเอง) เป็นใหญ่ ส่วนสตรีที่มีเงินได้แค่อยู่ในการปกครอง

4 ประเทศเม็กซิโก

ผู้หญิงในเม็กซิโก จะต้องเสียชีวิตจากการถูกรังแกและการข่มขืนเพียงลำพังเพราะคดีฆาตกรรมซึ่งมีคดีกันเป็นว่าเล่นเช่นเดียวกับอินเดีย ไม่พอและยังได้มือปืนอีกด้วย

9 ประเทศซาอุดีอาระเบีย

ด้วยความยังเป็นประเทศที่สังคมน่าไม่หยุดไม่ยั้ง ผู้ชายของประเทศนี้ (คิดของตัวเอง) เป็นใหญ่ ส่วนสตรีที่มีเงินได้แค่อยู่ในการปกครอง

5 ประเทศตูนิเซีย

ความรุนแรงของประเทศนี้ เป็นไปจากคดีข่มขืน เหตุการณ์เหล่านี้มีลักษณะเดียวกับผู้หญิงมากกว่า 1 ล้านคน

10 ประเทศไนจีเรีย

ประเทศที่มีความเสี่ยงที่ผู้หญิงจะถูกข่มขืนอันดับต้นๆของโลก บางทีผู้หญิงถูกรังแกเองก็ไม่มีเงิน

หลายๆคนบนโลกนี้คงคาดหวังให้เพศชายกับเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน แต่มันคงเกิดขึ้นได้ยากเพราะจากข้อมูลของToptenthailand ได้เปิดเผย 10 อันดับของประเทศที่เชื่อว่าผู้หญิงคนไหนไปอยู่ก็คงเหมือนตายทั้งเป็น เพราะกฎหมายเองก็ไม่ได้ช่วยอะไรพวกเธอมากนัก แถมผู้ชายในประเทศยังดูถูกกดขี่อย่างกับผู้หญิงเหล่านี้ไม่ใช่คน!!

10. ประเทศโซมาเลีย เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงที่ผู้หญิงจะถูกข่มขืนอันดับต้นๆของโลก ไม่เว้นแม้แต่ผู้หญิงตั้งครรรภ์ และยังมีเหตุการณ์ที่“เด็กผู้หญิง”ถูกปาหินใส่ หลังจากที่เธอถูกข่มขืน โดยผู้กระทำอ้างว่าเธอคบชู้!เท่านั้น

9. ประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นประเทศที่มีสงครามอย่างต่อเนื่อง ผู้ชายในประเทศจึง(คิดว่าตัวเอง)เป็นใหญ่ ส่วนสตรีนั้นเป็นได้แค่ผู้อยู่ในการปกครอง แม้กระทั่งแต่งงานไปแล้วญาติของฝ่ายชายก็จะเป็นผู้ดูแลหญิงคนนี้ไปตลอดชีวิต และก็มีน้อยครอบครัวนักที่จะเลี้ยงดูอย่างดี โดยส่วนใหญ่มักจะถูกทารุณต่าง ๆ นานา และหากทำผิดโทษที่ได้รับก็คือการกระทำความรุนแรง

8. ประเทศปากีสถาน ประเทศที่มีกฎหมายเกี่ยวกับด้านการล่วงละเมิดทางเพศอนุญาตให้ผู้ชายข่มขืนผู้หญิงได้ หากคนในครอบครัวฝ่ายหญิงไปทำร้ายผู้อื่น (ซึ่งฝ่ายหญิงอาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย) โดยอ้างว่าเพื่อปกป้องศักดิ์ศรีให้แก่วงศ์ตระกูลของผู้ที่ถูกครอบครัวฝ่ายหญิงทำร้าย

7. ประเทศมาลี มีประเพณีการตัดปมคิตตอรวิซของผู้หญิง เพื่อไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ โดยจะไม่มีการใช้ยาชาทุกชนิด!! ซึ่งจะสร้างความเจ็บปวดอย่างมาก และส่วนใหญ่ผู้หญิงในมาลีจะแต่งงานตั้งแต่อายุน้อยๆ และ 1 ใน 10 จะเสียชีวิตจากการตั้งครรรภ์ หรือคลอดบุตร

6. ประเทศกัวเตมาลา ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการข่มขืน เป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ อีกทั้งยังมีสถิติผู้ติดเชื้อ HIV มากเป็นอันดับต้นๆของโลก แต่ที่น่ากลัวกว่านั้นคือทัศนคติการข่มขืนผู้หญิงด้วยวิธีอันโหดเหี้ยมนับร้อยๆคดี บางคดีจะมีการชิงช้อความสาปแช่งไว้ที่ศพด้วย!!

5. ประเทศชูดาน ตั้งแต่ในปี 2013 ความรุนแรงของประเทศนี้จากเหตุการณ์จากคดีข่มขืนได้ทำลายชีวิตของผู้หญิงมากกว่า 1 ล้านคน แต่ที่สำคัญคือความยุติธรรมของคดีเหล่านี้ยังไม่เพียงพอสำหรับเหยื่อที่เป็นผู้หญิงเหล่านี้ บางคดีโทษที่ผู้ร้ายได้รับนั้นเทียบไม่ได้ของความเจ็บปวดของผู้หญิงเลย

4. ประเทศเนปาล จากสถิติ 1 ใน 24 คนของผู้หญิงในเนปาลเสียชีวิตลงจากการตั้งครรรภ์ และการตั้งครรรภ์เพียงลำพัง เพราะคดีข่มขืนที่เกิดขึ้นมากมายและยังไม่ป้องกันการตั้งครรรภ์อีกด้วย ผู้หญิงที่นี้จึงต้องแบกรับภาระไว้เพียงผู้เดียว

3. ประเทศอิรัก ในสมัยของ ซัดดัม ฮุสเซน เปรียบเสมือนฝันร้ายของผู้หญิงอิรักเพราะโดนทำร้าย กระทำชำเราอย่างร้ายแรง แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ แต่หลังจากที่สหรัฐฯ ได้เข้ามาปลดปล่อยอะไรๆก็ดีขึ้น แต่!!ปัจจุบันผู้หญิงอิรักก็ยังคงมีความเสี่ยงต่อการถูกลักพาตัว และการข่มขืน จนทำให้ผู้หญิงหวาดกลัวกันอย่างมาก ไม่กล้าออกไปไหนแม้กระทั่งไปทำงาน

ทั้งนี้ มีผู้หญิงจำนวนมากกว่า 1 ล้านคนที่ต้องถูกไล่ออกจากงาน และอีกกว่า 1 ล้านคนที่ไม่มีเงินเพียงพอที่จะใช้ซื้ออาหารมาประทังชีวิต

2. ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก เมื่อประเทศต้องเผชิญหน้ากับสงคราม ผู้หญิงก็เหมือนตกนรกจากการถูกข่มขืน มีเหยื่อหลายรายต้องเสียชีวิตลงจากเหตุการณ์เหล่านี้ ถ้าไม่เสียชีวิตก็มักจะติดเชื้อ HIV และต้องตั้งครรรภ์เลี้ยงลูกเพียงคนเดียว และที่สำคัญผู้หญิงเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะหาทางเอาตัวรอดจากการถูกกักขังได้

1. ประเทศอัฟกานิสถาน มากกว่าครึ่งของผู้หญิงในประเทศต้องแต่งงานในอายุต่ำกว่า 16 ปี และจะมีผู้หญิง 1 คนที่ต้องเสียชีวิตจากสาเหตุการคลอดบุตรในทุกๆครึ่งชั่วโมง!! โดย 87% ของผู้หญิงมีประสบการณ์ได้รับความรุนแรงภายในประเทศทั้งสิ้น เป็นประเทศเดียวที่มีอัตราการฆ่าตัวตายของผู้หญิงสูงกว่าผู้ชายอีกด้วย

นอกจากนี้ สหประชาชาติยังได้ระบุว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้หญิง 1 ใน 3 ถูกทุบตี หรือถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก โดยที่พวกเขาไม่ได้ยินยอม และบางรายถูกกระทำในลักษณะดังกล่าวตลอดชีวิตของพวกเขาขณะที่ผู้หญิงอายุ 15-44 ปี มีความเสี่ยงที่จะถูกข่มขืนมากกว่าความเสี่ยงที่จะประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ หรือจักรยานยนต์ หรือโรคเมเร็งเสียอีก ซึ่งอาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า **ผู้หญิงทุกๆ 1 ใน 5 คน ถูกข่มขืน หรือ**

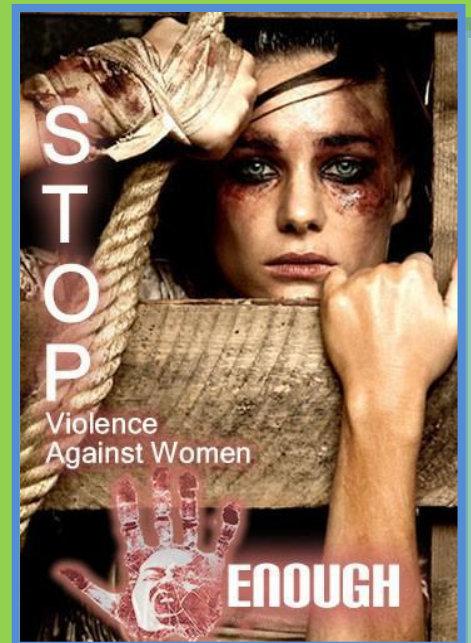
อาจจะเคยถูกคนร้ายพยายามข่มขืนในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต

ขณะที่ ผลสำรวจจากทั่วโลกระบุตรงกันว่า ผู้หญิงที่ถูกฆาตกรรม ส่วนใหญ่ ผู้ที่ลงมือฆ่าแล้วแต่เป็นสามีหรือคู่รักของพวกเขาทั้งสิ้น โดยในประเทศออสเตรเลีย สหรัฐฯ แคนาดา อิสราเอล และแอฟริกาใต้ ผู้หญิงที่เป็นเหยื่อฆาตกรรมร้อยละ 40-70 คือกลุ่มผู้หญิงที่เสียชีวิตเพราะเงื้อมมือของคู่รักทั้งสิ้น ส่วนที่ประเทศโคลัมเบีย นั้น มีสถิติระบุว่า ทุกๆ 6 วัน มีผู้หญิงที่เสียชีวิตโดยเฉลี่ย 1 ราย จากฝีมือของสามี และคู่รักของตน

ข้อมูลจากสหประชาชาติ แสดงให้เห็นว่า ภัยร้ายจากการที่ผู้หญิงถูกทำร้าย และถูกล่วงละเมิดทางเพศนั้น เป็นภัยใกล้ตัวมากกว่าที่คิด

นอกเหนือจากเรื่องการถูกฆาตกรรมแล้ว ก็ยังมีเรื่องที่น่ากังวลอย่างเรื่องของการตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ ซึ่งปัจจุบัน มีผู้หญิงและเด็กนับล้านคน ที่ถูกบังคับให้ค้าบริการทางเพศ หรือถูกขายต่อเป็นแรงงานทาส หรือเป็นคนรับใช้ และในบางประเทศ เด็กสาวจำนวนมาก ถูกบังคับให้แต่งงานก่อนวัยอันควร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ และโรคติดต่อตามมา โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเอเชียใต้

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆน้อยๆ ที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพูดถึงเท่านั้น เพราะบนโลกนี้ยังมีกรณีที่ผู้หญิงและเด็กถูกล่วงละเมิดอีกเป็นจำนวนมาก ไม่เว้นแม้กระทั่งประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยรัฐบาลของหลายประเทศ เลือกที่จะมองข้ามปัญหาเหล่านี้ไป เพราะเห็นว่า ยังมีปัญหาสำคัญอย่างอื่นที่รอให้แก้ไขมากกว่า จึงทำให้ปัญหาของผู้หญิงและเด็กไม่ได้รับการแก้ไข จนถึงทุกวันนี้ โดยสหประชาชาติหรือยูเอ็น ได้พยายามรณรงค์เรื่องการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กมาเป็นเวลานาน แต่ดูเหมือนจะไม่ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่มีค่านิยม และทัศนคติต่อผู้หญิงในทางลบ เช่น ในแถบตะวันออกกลาง แอฟริกา และเอเชียใต้ ด้วยเหตุนี้ ยูเอ็นจึงได้รวบรวมข้อเท็จจริงที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาอย่างยาวนานทั่วโลกข้างต้น เพื่อให้คนทั่วไปได้ตระหนักว่า ปัญหาของผู้หญิงที่ถูกทำร้ายร่างกาย และล่วงละเมิดทางเพศนั้นเป็นปัญหารุนแรง และใกล้ตัวกว่าที่คิด

ข่าวและสถานการณ์ความรุนแรงรอบโลก

ความรุนแรงในครอบครัวรอยร้าวในเวียดนาม

ระหว่าง พ.ศ. 2552-2555 ประเทศเวียดนามมีรายงานความรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น 178,847 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องความรุนแรงระหว่างคู่สมรส โดยผู้ถูกกระทำความรุนแรง มักเป็นฝ่ายภรรยา ทั้งนี้ ยังเสนออีกว่า คนที่แต่งงานและคนที่หย่าขาดแล้วราวหนึ่งในสาม ยอมรับว่าเคยถูกกระทำความรุนแรง ในขณะที่ผลสำรวจครอบครัวของเวียดนาม (Vietnam Family Survey) พบว่า ค่าเฉลี่ยการครองชีวิตร่วมกันของคู่สมรสเวียดนามช่วงวัย 18-60 ปี อยู่ที่ 9.4 ปี และหากเป็นในพื้นที่เขตเมือง ค่าเฉลี่ยจะอยู่ที่ประมาณ 8 ปีเท่านั้น

นักวิชาการเห็นว่า การจะผลักดันประเด็นว่าด้วยความสำคัญของครอบครัวที่รัฐบาลเวียดนามพยายามจะทำให้มีประสิทธิภาพ ต้องทำความเข้าใจกระบวนการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของผู้คน อันหมายถึงกระบวนการไปสู่

ความทันสมัย (modernization) และกระบวนการกลายเป็นอุตสาหกรรม (industrialization) ของสังคมเวียดนาม โดยเฉพาะการกลายเป็นอิสระของปัจเจกบุคคล (individual liberation) ที่ขยายตัวมากขึ้น ซึ่งในด้านหนึ่งส่งผลให้ครอบครัวมีเวลาให้กันน้อยลง ขณะที่ในอีกด้านหนึ่งก็ส่งผลต่อการขยายตัวของความสัมพันธ์ “นอกสมรส” ในอีก

แง่มุมหนึ่ง นักวิชาการบางส่วนได้เสนอว่า ทศวรรษทั่วไปที่มักกล่าวโทษว่าผู้ชายคือตัวการ และความรุนแรงในครอบครัวคือ สิ่งตกค้างจากวิถีคิดแบบศักดินานิยม ที่สืบทอดผ่านทาง “ชาย/พ่อเป็นใหญ่” (patriarchy) ดูจะเป็นทัศนะที่เหมารวม เพราะมิได้พิจารณาความเป็นจริงอีกประการหนึ่งเลยว่า ผู้ชายก็ตกเป็นเหยื่อของระบบวิถีคิดและโครงสร้างสังคมแบบนี้เช่นกัน ทั้งในเรื่องการหาเงินหาทอง ไปจนถึงความคาดหวังและแรงกดดันที่เกิดจากบรรทัดฐานความเป็นเพศชาย ก็เป็นแรงผลักดันให้ความรุนแรงในครอบครัวปะทุขึ้น การจะจัดการกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว จำต้องทำความเข้าใจมิติเหล่านี้

ทั้งนี้ประเทศเวียดนามประกาศอย่างเป็นทางการให้ พ.ศ. 2556 เป็นปีแห่งครอบครัว (Year of Family) โดยจะออกโครงการรณรงค์เกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศ และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้คำขวัญ “เชื่อมร้อยรัก” (Connecting Love) เพื่อสร้างครอบครัวที่สุขสันต์ รวมไปถึงการให้ความรู้ต่อประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว โดยมีเป้าหมายในการ สนับสนุนให้ครอบครัวชาวเวียดนามเป็นครอบครัวที่มีความสุข โดยคาดหวังว่าครอบครัวที่เป็นสุขและมั่นคงจะเป็นรากฐานให้กับสังคมที่เป็นสุข

ลาวจะร่างแผนระดับชาติ ยุติความรุนแรงต่อเด็ก-สตรี

คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อความก้าวหน้าของสตรีลาวได้เปิดประชุมเพื่อร่างแผนระดับชาติจัดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี แผนดังกล่าวเป็นความพยายามของรัฐบาลลาวในการยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการประชุมให้คำแนะนำในร่างแผนดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมาการฯ อยู่กำลังระหว่างขั้นตอนสุดท้ายของการร่างแผนระดับชาติเพื่อการยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรีสำหรับปี 2557-2563 ก่อนจะส่งร่างแผนดังกล่าวให้รัฐบาลอนุมัติ โดยลาวยังขาดสถิติเกี่ยวกับระดับความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่ชัดเจน ขณะนี้ทางคณะกรรมการฯ กำลังร่วมมือกับคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อแม่และเด็กและศูนย์สถิติของกระทรวงการวางแผนและการลงทุนของลาวดำเนินการสำรวจเกี่ยวกับความรุนแรงทั่วประเทศ

ความรุนแรงต่อชาวอิรัก เลวร้ายสุดในศตวรรษ

โฆษกสหประชาชาติ (ยูเอ็น) กล่าวโดยอ้างอิงข้อมูลจากกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ว่า คำพูดของพลเมืองที่หนีความรุนแรงในซินจาร์ ทางตอนเหนือของอิรักเมื่อไม่นานนี้ “เผยให้เห็นประเด็นการสังหาร การลักพาตัว และความรุนแรงทางเพศที่น่าตื่นตระหนก ที่มีการกระทำต่อผู้หญิงและเด็ก” ข้อมูลจาก UNICEF ระบุว่า ประเภทและขอบเขตของความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิง และประชาคมชนกลุ่มน้อยในอิรัก เมื่อไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นหนึ่งในสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในช่วงศตวรรษนี้”

บ้านชายล้วน (fraternity) ของมหาวิทยาลัยสหรัฐฯ

มีสถิติการข่มขืนสูงถึง 300%

กระแสประเด็นปัญหาเรื่องความรุนแรงทางเพศ และปัญหาวัฒนธรรมการรับน้องแม่แต่ในประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกา ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ได้ ยิ่งไปกว่านั้น วัฒนธรรมการข่มขืน (rape culture) และวัฒนธรรมการรับน้อง เป็นสิ่งที่ผูกโยงกันอย่างแยกจากกันไม่ได้ จากบทความของเจสสิก้า วาเลนตี (Jessica Valenti) ในหนังสือพิมพ์ The Guardian เปิดเผยว่า ภายในหนึ่งเดือน ที่สถาบันเทคโนโลยีจอร์เจีย ได้มีสมาชิกสมาคมพี่น้องคนหนึ่ง ส่งคู่มือทางอีเมลที่มีชื่อว่า “Luring your rapebait (วิธีการล่อลวงเหยื่อข่มขืนของคุณ)” ส่วนมหาวิทยาลัยเวสเลย์น มีบ้านรับน้องชายที่มีชื่อเล่นว่าเป็น “Rape Factory (โรงงานการข่มขืน)” และในปี 2010 ได้มีสมาชิกบ้านรับน้องชายในมหาวิทยาลัยเยล ที่เดินขบวนในมหาวิทยาลัยพร้อมตะโกนว่า “No means yes, yes means anal (ไม่แปลว่าเอา เอาแปลว่าทางทวาร)”

ศาสตราจารย์สังคมวิทยาเอลิซาเบธ อาร์มสตรอง (Elizabeth Armstrong) และลอรา ฮามิลตัน (Laura Hamilton) ได้ทำการวิจัยชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นเวลา 5 ปี โดยใช้ชีวิตร่วมกับนักศึกษา พร้อมกับติดตามและสัมภาษณ์พวกเขาในหอพักในมหาวิทยาลัยของรัฐแถบตะวันตกกลาง เกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมในมหาวิทยาลัย และงานเขียนเกี่ยวกับความคุกคามทางเพศ ค้นพบว่าผู้ชายที่เข้าร่วมบ้านรับน้องชายนั้น มีโอกาสก่อคดีข่มขืนมากกว่าเป็นสามเท่า ผู้หญิงในบ้านรับน้องหญิง (sorority**) มีโอกาสถูกข่มขืนมากกว่านักศึกษาหญิงอื่น 74% และผู้หญิง 1 ใน 5 คน มีโอกาสถูกข่มขืนระหว่าง 4 ปีที่ห่างมาจากบ้านเพื่อการศึกษา ผู้หญิงหลายคนถูกเขียนเครื่องหมาย X สีดำและสีแดงบนมือ หลังจากที่พวกเธอต้องถูกส่งโรงพยาบาลด้วยการขาดความจำเป็นจากการมีเมมาในปาร์ตี้ที่จัดโดยบ้านรับน้องนั้น และในปีที่แล้ว ได้มีการฟ้องร้องว่ามีการข่มขืนในบ้านรับน้องชายหนึ่งในมหาวิทยาลัยเท็กซัส (Texas) เป็นจำนวนสามครั้ง กล่าวคือ บ้านรับน้องชาย เป็นแหล่งของความเสียหายหลากหลายรูปแบบนอกจากการคุกคามทางเพศ เช่น การติดสุรา แอลกอฮอล์เป็นพิษ และการกลั่นแกล้งที่อันตราย สมาคมเหล่านี้มี “ความแตกต่างอย่างมาก” ในด้านความอันตรายทางเพศ กล่าวคือ สมาคมของคนผิวดำ สมาคมที่มีภรรยาอมรับทางเพศสภาวะ และสมาคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จะไม่อันตรายเท่าสมาคมที่เต็มไปด้วยคนผิวขาวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดี เป็นต้น ถึงแม้ว่าบ้านรับน้องชายทั้งหมดจะไม่ได้เป็นสนามล่าสำหรับพวกผู้ข่มขืน และผู้ชายทุกคนที่เข้าร่วมสมาคม (หรือทีมกีฬา) จะไม่ได้เป็นนักล่าทุกคนก็ตาม ในเมื่อความรุนแรงทางเพศจำนวนมากเกี่ยวข้องกับด้านหนึ่งของชีวิตนักศึกษาขนาดนี้ มาตรการบางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเวสเลย์น ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสมาคม “โรงงานการข่มขืน” นั้น ผู้บริหารกล่าวว่า “ในขณะที่ข้าพเจ้ายกย่องสิ่งที่เป็นการผลักดันความเท่าเทียมในทางทฤษฎี ข้าพเจ้าก็รู้สึกไม่ดีกับความคิดที่ใช้ผู้หญิงเป็นพลังในการทำให้พฤติกรรมแย่งของผู้ชาย “เป็นอารยะ” เช่นนี้” นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้มีมาตรการบังคับให้มีการยอมรับผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของบ้านรับน้องชายด้วย สมาคมทุกสมาคมต้องเป็นสหศึกษาภายใน 3 ปี

โทรศัพท์ “อันตราย” กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทยและสิทธิสตรีมีเป้าหมายที่จะ

ช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัว โดยการแจก 500 สายคู่สายโทรศัพท์ “อันตราย” ภายในเดือนกันยายนนี้ ทุกวันนี้มีผู้หญิงจำนวนมากที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัวนี้อาจจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยชีวิตของพวกเขาได้ การที่ผู้หญิงต้องเผชิญหน้ากับช่วงเวลาเลวร้าย ผู้หญิงต้องสามารถฟื้นความเชื่อมั่นในตัวเองและมีชีวิต

อย่างสุขสงบได้ รัฐบาลซึ่งตัดสินใจเปิดตัวอุปกรณ์พิเศษที่เรียกว่า โทรศัพท์ “อันตราย” มีผู้หญิงมากกว่า 300 คนที่ได้ใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์นี้แล้ว และอีก 500 คน สามารถที่จะเข้าถึงอุปกรณ์นี้ภายในเดือนกันยายน อุปกรณ์โทรศัพท์จะติดตั้งครั้งแรกหลังจากที่อัยการได้ประเมินขอบเขตของอันตรายแล้ว หากมีสถานการณ์อันตรายเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเพียงแค่กดปุ่มเจ้าหน้าที่พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ภายใน 10 นาที หรือหากต้องการกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อเข้าแทรกแซง เจ้าหน้าที่ก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที เป้าหมายของโครงการนี้ ไม่ต้องการให้ผู้หญิงที่เคยตกเป็นเหยื่อถูกระงับการร่างกายหรือแม้แต่การขู่จะฆ่าจากอดีตสามีหรือคนรักและต้องการให้ผู้หญิงเหล่านี้สามารถให้ชีวิตได้อย่างปกติสุขและมีความมั่นคงในสถานการณ์ ในแต่ละปีมีผู้หญิงเกือบ 2,01,000 คน อายุระหว่าง 18-59 ปี ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงถูกทำร้ายร่างกายหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศจากคู่สมรสปัจจุบันหรืออดีตคู่สมรส ตามรายงานจากเว็บไซต์หยุดความรุนแรงในผู้หญิงของรัฐบาลฝรั่งเศส stop-violences-femmes.gouv.fr นี้เป็นเพียงตัวเลขการประเมินการขั้นต่ำ

กลุ่มสิทธิฯ ชี้ ท้าวม “หญิงปากีฯ” บนอินเทอร์เน็ต มีส่วนเพิ่ม “ความรุนแรง” ในโลกความจริง

การเหยียดหยามผู้หญิงปากีสถานทางอินเทอร์เน็ตกำลังก่อให้เกิดความรุนแรงต่อพวกเธอในโลกแห่งความเป็นจริง แต่บริษัทสื่อต่างๆ อย่างเช่น เฟซบุ๊ก และทวิตเตอร์ กลับเคลื่อนไหวเพื่อยุติสิ่งนี้ซึ่งซ้ำเกินไป กลุ่มสิทธิทางอินเทอร์เน็ต ไบต์ ฟอร์ ออล (Bytes for All) กล่าวแม้ว่าผู้หญิงทั่วโลกล้วนเผชิญภัยคุกคามทางออนไลน์ แต่สำหรับในปากีสถานเหล่าสตรีต้องประสบความเสี่ยงเฉพาะตัว โดยประเทศมุสลิมแบบอนุรักษ์นิยมแห่งนี้มีธรรมเนียมที่ผู้ชายจะสังหารผู้หญิงที่เห็นว่าได้ทำให้เกียรติของครอบครัวต่างพร้อย นอกเหนือไปจากกฎหมายลงโทษผู้กระทำผิดฐานดูหมิ่นศาสนา

ด้วยการบังคับใช้กฎหมายที่อ่อนแอเกินกว่าจะต่อสู้กับความรุนแรงที่ถูกกระตุ้นผ่านการโฆษณาชวนเชื่อทางออนไลน์ เหล่านี้เคลื่อนไหวจึงต้องการให้บรรดาบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านอินเทอร์เน็ตปกป้องผู้ใช้ให้มากกว่านี้ ไล่ตั้งแต่การปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดการกับคำร้องเรียนต่างๆ ไปจนถึงการดำเนินการต่อการข่มขู่ใช้ความรุนแรงที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

“เทคโนโลยีเหล่านี้กำลังช่วยเพิ่มความรุนแรงต่อสตรีไม่ใช่เพียงแค่สิ่งที่สะท้อนความรุนแรงเหล่านี้ออกมาให้เห็นเท่านั้น” กุล บุคารี หนึ่งในสมาชิกกลุ่มไบต์ ฟอร์

ขณะที่ชาวปาเลสไตน์กำลังปัญหาประสพกับความเกลียดชังระหว่างกันในศาสนา, การโจมตีชนกลุ่มน้อย และการทะเลาะวิวาทเรื่องการสบประมาทหรือดูหมิ่นศาสนามากขึ้นเรื่อยๆ "อาชญากรรมจำนวนมากที่เราต่างกำลังเป็นผู้รู้เห็น จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้เลยถ้าปราศจากการ ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้"

หน่วยงานสอบสวนกลางของปาเลสไตน์ระบุว่า ในปีนี้มีการแจ้งความเรื่องอาชญากรรมไซเบอร์ต่อผู้หญิงในแคว้นปัญจาบที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดของปาเลสไตน์มากกว่า 170 เรื่อง ขณะที่อีก 3 แคว้นที่เหลือไม่มีตัวเลขที่ใช้อ้างอิงได้ ไม่มีคดีใดที่ดำเนินคดีจนถึงที่สุดเพราะปกติแล้วผู้หญิงมักเลือกประนีประนอมกับผู้ต้องสงสัย ไซเฮ็ด ซาฮิด ฮัสซัน เจ้าหน้าที่หน่วยงานอาชญากรรม ไซเบอร์ในเมืองลาฮอร์ เมืองหลวงของแคว้นกล่าว

กลุ่มนักเคลื่อนไหวกล่าวว่า ด้วยเหตุที่กรณีผู้หญิงถูกคุกคามทางอินเทอร์เน็ตแทบไม่ได้รับความสนใจทำคดีจากตำรวจเลย จึงมีการแจ้งความดำเนินคดีเพียงแค่ 2-3 คดีเท่านั้น

กลุ่มไบต์ ฟอ์ ออล กล่าวในรายงานว่า ในจำนวนประชากรปาเลสไตน์ทั้งสิ้น 180 ล้านคน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ราว 32 ล้านคน โดยส่วนใหญ่จะใช้บนโทรศัพท์มือถือ ขณะที่สื่อภายในประเทศ ระบุ ราว 12 ล้านคนใช้บนเพชบุ๊ก และประมาณ 2 ล้านคนใช้ทวิตเตอร์

กว่าจะติดได้! โมร็อกโกยกเลิกกฎหมายอนุญาต "โจรข่มขืน" แต่งงานกับเหยื่อเพื่อ "ล้างผิด"

โมร็อกโกยกเลิกกฎหมายที่อนุญาตให้ผู้ก่อคดีข่มขืนเหยื่อชนสามารถแต่งงานกับเหยื่อเพื่อล้างผิดได้ หลังกฎหมายดังกล่าว ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ขณะที่นักสิทธิมนุษยชนกดดันให้รัฐบาลออกกฎหมายปกป้องผู้หญิงจากการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง

การแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตราที่ 475 ซึ่งถูกเสนอโดยรัฐบาลสายอิสลามิสต์ เมื่อ 1 ปีที่แล้ว ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ ซึ่งนักสิทธิมนุษยชนต่างแสดงความชื่นชมการแก้กฎหมายครั้งนี้ แต่ก็ย่ำว่าความพยายามส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ, ออกกฎหมายห้ามสมรสกับเด็ก และปกป้องสตรีชาวโมร็อกโกไม่ให้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ยังคงต้องดำเนินต่อไป

ความรุนแรงต่อผู้หญิงโมร็อกโก เกิดขึ้นจนกลายเป็นเรื่องปกติเช่นเดียวกับในชาติอาหรับหลายประเทศ แม้จะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในปี 2011 ซึ่งรับรองความเท่าเทียมทางเพศแล้วก็ตาม ผลวิจัยอย่างเป็นทางการระบุว่า หญิงชาวโมร็อกโกเกือบร้อยละ 9 เคยตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศอย่างน้อย 1 ครั้ง กว่าร้อยละ 50 ของการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิงเกิดขึ้นระหว่างชีวิตสมรส ในขณะที่การข่มขืนกรรยาตนเองไม่ถึงเป็นอาชญากรรมรัฐบาลสายอิสลามิสต์

ของโมร็อกโกเสนอให้ตั้งระวางโทษจำคุกสูงสุด 25 ปีต่อผู้ที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีว่ายังอยู่ในขั้นตอนของการร่างกฎหมาย

UN เผย ผู้หญิง-เด็กสาว ชาวเยรูซาเล็ม "ไอเอส" นำมาตีราคาชายเยี่ยง "สินค้า"

คณะทำงานสนับสนุนอิรักแห่งสหประชาชาติ (UNAMI) และสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) ได้รับรายงานจำนวนมากเกี่ยวกับการเปิดสำนักงานชายผู้หญิงและเด็กสาวในเขตอัล กุดส์ เมืองโมซุล เมืองใหญ่อันดับ 2 ของอิรัก ซึ่งเวลานี้พื้นที่ส่วนใหญ่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มติดอาวุธไอเอส "มีการนำตัวผู้หญิงและเด็กสาวมาให้ผู้ซื้อเลือกชมและต่อรองราคาได้ ซึ่งผู้ซื้อส่วนใหญ่ก็คือวัยรุ่นในชุมชนเหล่านั้น เห็นได้ชัดว่า กลุ่มไอเอสกำลังขายตัวประกันหญิงชาวเยรูซาเล็มให้คนหนุ่มเหล่านั้น เพื่อดึงดูดให้พวกเขาเข้าร่วมเป็นสมาชิก" ผู้หญิง บางคนแจ้งว่า พวกเขาถูกบังคับให้เปลี่ยนไปรับศาสนาอิสลาม และจะต้องแต่งงานกับนักรบไอเอส จากนั้นจะถูกพาไปยังสถานที่ที่ไม่มีใครทราบ ข้อมูลส่วนที่ว่าด้วยการล่วงละเมิดสตรีชาวเยรูซาเล็ม เผยด้วยว่า "การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง และการใช้ความรุนแรงเพื่อสร้างความแตกแยกโดยกลุ่มติดอาวุธ ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตพลเรือนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ และบั่นทอนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ตลอดจนหลักนิติธรรมในหลายๆ พื้นที่ของอิรัก พฤติกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การโจมตีพลเรือนและสาธารณูปโภคต่างๆ การประหาร การลักพาตัว การข่มขืน และการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กในรูปแบบอื่นๆ การบีบบังคับใช้แรงงานเด็ก การทำลาย ศาสนสถานหรืออาคารที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม การปล้นชิงทรัพย์สิน และการลิดรอนเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน"

เผยผู้หญิงอินเดียถูกข่มขืนวันละ 92 คน

สถิติของสำนักงานสถิติอาชญากรรมแห่งชาติ (เอ็นซีอาร์พี) อินเดียระบุว่า จำนวนผู้หญิงที่ถูกข่มขืนในอินเดียเพิ่มขึ้นจาก 24,923 คน ในปี 2555 เป็น 33,707 คน ในปี 2556 นอกจากนี้ จำนวนผู้หญิงที่ถูกข่มขืนในกรุงนิวเดลียังเพิ่มจาก 706 คนในปี 2555 เป็น 1,636 คน ในปี 2556 อินเดียมีผู้หญิงถูกข่มขืนโดยเฉลี่ยวันละ 92 คน โดยเฉพาะในกรุงนิวเดลี ซึ่งมีผู้หญิงถูกข่มขืนเฉลี่ยวันละ 4 คน ส่วนในนครมุมไบ เมืองใหญ่อันดับ 2 ของประเทศ มีผู้หญิงถูกข่มขืน 391 คน ในปี 2556 ทั้งนี้ คดีรั่มข่มขืนในกรุงนิวเดลี ทำให้ในปี 2555 กรุงนิวเดลี ได้รับความฉายาว่า **เมืองหลวงแห่งการข่มขืนของโลก**

รัฐบาลอินเดียใหม่ตั้งเป้าลดปัญหาความรุนแรงในสตรี

ในแผนปฏิรูปของรัฐบาลชุดใหม่ของอินเดียมุ่งที่จะเป้าลดปัญหาความรุนแรงต่อสตรี เหตุข่มขืนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้อินเดียถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงว่าเป็นรัฐบาลไร้ประสิทธิภาพในการหามาตรการป้องกันความปลอดภัยให้กับผู้หญิงนักรณรงค์อินเดีย เผยว่าตัวเลขของผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศน่าจะมากกว่านี้ และว่าผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่ออาศัยอยู่ในพื้นที่ยากจน และเป็นชุมชนของกลุ่มชนชั้นระดับล่างและที่น่าสะเทือนใจที่สุด จากรายงานของ WaterAid ประจำปี 2012 เผยว่าเด็กผู้หญิง และ สตรี 9 ใน 10 คน ในเมืองโภพาล(Bhopal) รัฐมัธยประเทศ(Madhya Pradesh) ถูกคุกคามทางเพศ และ 1 ใน 3 ถูกทำร้ายร่างกาย ตอนที่ออกไปช้อปปิ้งนอกบ้านในช่วงค่ำจนถูกข่มขืนแล้วฆ่า เพราะไม่มีห้องน้ำภายในบ้าน รายงานระบุว่าผู้หญิงอินเดียต้องอาศัยช่วงเวลาค่าคืนออกไปปลดทุกข์เพื่อปลดคลายตัวคน แต่การกระทำนี้เองกลับทำให้ตนเองตกอยู่ในอันตราย

จากปัญหานี้เอง รัฐบาลใหม่ภายใต้ นายกรัฐมนตรีโมดี ได้แถลงยืนยันในสภาเป็นครั้งแรกเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา ว่าการปกป้องและ

คุ้มครองสตรีอินเดียเป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐบาลจะต้องแก้ปัญหา โดยเฉพาะปัญหาการข่มขืนในประเทศ หลังจากที่ผ่านมาประกาศแผนงานจะสร้างห้องส้วมให้กับทุกครัวเรือน รวมไปถึงโรงเรียน และ สถานที่สาธารณะ เพื่อหวังว่าจะเป็นอีกหนึ่งมาตรการที่จะทำให้ผู้หญิงในอินเดียมีความปลอดภัยมากขึ้น และตั้งเป้าในวันครบรอบ 75 ปีการประกาศเอกราชของอินเดีย ในปี 2022 อินเดียจะมีห้องส้วมาประจำบ้าน ทุกครอบครัว

หญิงอินเดียสุดอาย! โดนจับแก้ผ้าชี้หลังลา ประจานทั่วหมู่บ้าน

สภาท้องถิ่นของหมู่บ้านในอินเดียสั่งลงโทษผู้หญิง ด้วยการจับเปลื้องผ้า ขึ้นขบวนหลังลา แล้วแห่ประจานทั่วหมู่บ้าน หลังถูกกล่าวหา เป็นคนลงมือฆ่าหลานชายแท้ๆ ของตนเอง

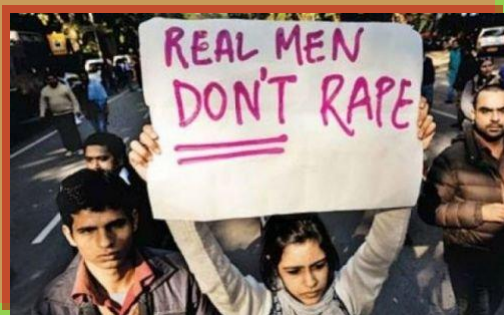
สำนักข่าวต่างประเทศรายงานเกิดเหตุการณ์ประจานผู้หญิงในอินเดีย ที่สร้างความอับอายขายหน้าอย่างมาก เมื่อสมาชิกสภาของหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ตำบลราชสามานต์ ในรัฐราชสถาน ทางตอนเหนือของประเทศอินเดีย ได้มีคำสั่งลงโทษหญิงวัย 45 ปีคนหนึ่ง ด้วยการเปลื้องผ้าเธอออกจนล่อนจ้อน และบังคับให้เธอขึ้นขบวนหลังลา แล้วแห่ประจานไปทั่วหมู่บ้าน หลังจากเธอโดนกล่าวหาว่าเป็นคนฆ่าหลานชาย

ของตัวเองข่าวแจ้งว่า สภามุ่บ้าน ที่รู้จักในชื่อ 'ปันชayat' ได้มีคำสั่งลงโทษหญิงคนดังกล่าวว่าหลังจากมีคนในครอบครัวของผู้เสียชีวิต มาแจ้งว่าเธอเป็นคนฆ่าหลานชายแท้ๆ ของตนเอง

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงของอินเดีย เผยกับสื่อข่าวบีบีซีว่า การลงโทษด้วยวิธีแก้ผ้าประจาน โดยกฎของหมู่บ้านตามคำสั่งของสภาปันชayat ไม่มีผลในแง่ทางกฎหมาย แต่ถือเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับจากชาวบ้านในท้องถิ่น "เหตุการณ์ดังกล่าว เป็นการสร้างความอับอายแก่ผู้หญิงคนนี้ เป็นการปฏิบัติที่เลวร้ายมากตามคำสั่งของสมาชิกสภาในหมู่บ้าน" นายตำรวจอินเดีย กล่าวทั้งท้าย.

อินเดียจ่อเพิ่มบทลงโทษเยาวชนก่อเหตุข่มขืน

คณะรัฐมนตรีอินเดียผ่านร่างกฎหมายใหม่เพื่อให้เยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป และก่อเหตุข่มขืนหรือว่าฆาตกรรม สามารถขึ้นศาลและรับโทษได้เทียบเท่ากับผู้ใหญ่ เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันระบุว่า ศาลเยาวชนสามารถสั่งให้เยาวชนที่กระทำผิดรับโทษจำคุกได้ไม่เกิน 3 ปีเท่านั้น โดยร่างกฎหมายใหม่นี้จะเข้ามาแก้ไขให้เด็กรับโทษจำคุกได้นานยิ่งขึ้น แต่ยังไม่ถึงขั้นประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต และยังไม่มีผลบังคับใช้ทันที เนื่องจากยังต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาก่อนเป็นลำดับต่อไป จึงจะประกาศใช้ได้อย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตามก็มีผู้ที่ไม่เห็นด้วย อย่างคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิเด็กแห่งชาติอินเดียก็มองว่า นี่เป็นการก้าวถอยหลังและละเมิดหลักการปฏิรูปยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ที่มุ่งฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้ได้ แสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนโดยการชดใช้/เยียวยาความเสียหายนั้นๆ ให้แก่ผู้เสียหาย เช่นเดียวกับองค์การนิรโทษกรรมสากลมองว่า เด็กถึงแม้บางครั้งจะทำความผิดแบบเดียวกันกับผู้ใหญ่ แต่ก็เกินไปเพราะพวกเขายังไม่โตเต็มที่ ดังนั้น บทลงโทษที่เหมาะสมก็คือการนำพวกเขาไปบำบัด และใช้มาตรการทางจิตวิทยาที่เหมาะสม

แคมเปญการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง

Face Up

โครงการFace Upเป็นส่วนหนึ่งของโครงการBecause I am a Girl องค์การการกุศลPlan UK สหราชอาณาจักรเป็นโครงการที่ร่วมรณรงค์เรียกร้องสิทธิเด็กผู้หญิงมุ่งหวังที่จะช่วยเด็กผู้หญิงหลายล้านคนทั่วโลกให้พ้นจากความรุนแรงรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการบังคับให้เด็กแต่งงานก่อนวัยอันควร (Child Marriage) และการขริบอวัยวะเพศหญิง (Female Genital Mutilation หรือ FGM) ซึ่งเมื่อปี 2012 เป็นประเด็นที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ทุกประเทศทำทุกอย่างเพื่อยุติ FGM อย่างเด็ดขาด โครงการนี้มี "ลีน่า เฮดีย์" และ "นาตาลี ดอร์เมอร์" 2 นักแสดงสาวจากซีรีส์ Game of Thrones และนักร้องนักแต่งเพลง "เบเวอรีส์ โนท์" ร่วมถ่ายแบบลงโปสเตอร์และพื้นที่ข้อความที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงบนใบหน้า เพื่อร่วมกันรณรงค์การยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงทั่วโลก

หรือฉันจะเป็นรายต่อไป?

หรือฉันจะเป็นรายต่อไป? เมื่อตัวเลขของผู้หญิงพื้นเมืองอะบอริจินไปประเทศแคนาดาที่ตกเป็นเหยื่อการฆาตกรรมและสูญหายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยในเดือนพฤษภาคม 2014 ตำรวจม้าแคนาดา ได้ตีพิมพ์รายงานยืนยันผ่านตัวแทนของผู้หญิงพื้นเมือง ท่ามกลางผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รายงานกล่าวว่า พวกเขามีความสวยงามเพียง 4% ของผู้หญิงในประเทศนี้ 11% ที่หายไป และ 16% ของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อฆาตกรรม

ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมาผู้หญิงพื้นเมืองเกือบ 1,200 คนถูกฆาตกรรมหรือสูญหายไป เป็นตัวเลขที่น่าตกใจที่สะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรกลุ่มนี้ยังอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหา ความยากจน โสเภณี แอลกอฮอล์และยาเสพติด นายกรัฐมนตรีแคนาดา สตีเฟน ฮาร์เปอร์ ยังคงปฏิเสธ การเปิดการสำรวจแห่งชาติ ของชะตากรรมของผู้หญิงเหล่านี้

เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม ที่ผ่าน ศพของ ธิน่า ฟาวเท่น หญิงสาวพื้นเมืองอะบอริจิน อายุ 15 ปี ได้ถูกพบในกระเป๋าทู๊กทิ้งไว้ที่ริมแม่น้ำวินนิคเพก ความโกรธของชาวพื้นเมืองด้วยกันได้ระเบิดออกมา พวกเขาได้สร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยใช้ hashtag #AmiNext (หรือฉันจะเป็นรายต่อไป) เพื่อเรียกร้องไปยังหัวหน้ารัฐบาลและผู้หญิงที่อาจจะตกเป็นเหยื่อ ในทวีตเตอร์ผู้หญิงพื้นเมืองได้โพสและทวีตข้อความมากมายไปถึงนายกรัฐมนตรี ในการเคลื่อนไหวที่เรียกว่า #BringBackOurGirls (เอาหญิงสาวของเรากลับคืนมา) ข้อความเหล่านี้ได้เผยแพร่ไปทั่วโลก บนเฟซบุ๊กแคมเปญในรูปแบบที่แตกต่างกัน ภาพถูกแทนที่ด้วยเงาของผู้หญิงคนหนึ่งสวมขนนกสองเส้นในผมของพวกเขา เพื่อเป็นสัญลักษณ์ทั้งหมดของหญิงสาวพื้นเมืองอะบอริจินที่สูญหายไป ในแต่ละเดือน ภายใต้การไม่แยแสของเจ้าหน้าที่รัฐ มีการปฏิบัติการประณามโดย Human Rights Watch ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ การเคลื่อนไหวมีการจัดการที่เกินขอบเขตของแคนาดาและเสียงสะท้อนจากต่างประเทศ

การถูกข่มขืนเป็นเรื่องของใคร

ข้อมูลจากธนาคารโลก ผู้หญิงที่มีอายุ 15-44 ปี มีความเสี่ยงจากการถูกข่มขืนและความรุนแรงในครอบครัว มากกว่าความเสี่ยงจาก โรคมาลาเรีย ไข้หวัดใหญ่ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ สงครามและโรคมาลาเรียรวมกัน และสักครั้งหนึ่งในชีวิตของผู้หญิง 7 ใน 10 คน เคยต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ตัวเลขที่น่าตกใจที่ไม่ได้ลดลง แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีความตื่นตระหนกในประชากรบางประเทศ ที่ไม่รู้ถึงความปลอดภัย เช่น ประเทศอินเดีย แม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกา, รัฐบาลและประชาคมระหว่างประเทศมีความประสงค์ที่จะทำหน้าที่ควบคุมมัน เจ้าหน้าที่และผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือไม่ ไม่ได้เป็นคนเดียวที่จะต่อสู้กับการรณรงค์นี้ ผู้ชายก็สามารถและควรมีส่วนร่วมในการต่อสู้ครั้งนี้ เช่นเดียวกับ เอ็มมา วัตสัน ทูตสันถวไมตรีของยูเอ็น และนักแสดงฮอลลีวูด ที่ร่วมกันรณรงค์เป็นกระบอกเสียงเรื่องสิทธิของผู้หญิง ผู้ชายต้องไม่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกว่าถูกคุกคาม แม้แต่บนถนน เพราะความรุนแรงส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากผู้ชาย ดังนั้นคนที่หยุดความรุนแรงนี้ได้คือพวกเขาด้วยตัวเอง

การเคลื่อนไหวครั้งนี้ ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยใช้ hashtag "It's on us" (มันอยู่ที่เรา) ผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมการรณรงค์จะต้อง ยอมรับว่าการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ยินยอมเป็นการข่มขืน ต้องทราบบทวิธีกระบวนการของการข่มขืนและแทรกแซงในกรณีที่ทำเป็น สร้างสภาพแวดล้อมเรื่องการข่มขืนให้เป็นเรื่องที่รับไม่ได้ และสนับสนุนยอมรับไม่รังเกียจผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ นับตั้งแต่เปิดตัวไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาข้อความบนทวีตเตอร์ ผู้ใช้หลายคนเข้ามามีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวเป็นเรื่องที่ผู้ชายและผู้หญิงที่ต้องทำงานร่วมกัน "คำสาบานนี้เป็นความมุ่งมั่นส่วนตัวที่จะช่วยให้ผู้หญิงและผู้ชายจะไม่ตกเป็นเหยื่อของการถูกข่มขืน"

ปลดล็อคการคลุมถุงชน! ฟ่านแมกุกญแจล้องรักบนสะพานแห่งรัก

ใครจะคิดว่าในปี 2013 ช่วงเวลาที่โลกเต็มเปี่ยมไปด้วยอิสระเสรีแห่งชีวิต ยังมีผู้หญิงอีกกว่า 60 ล้านคนที่ถูกจับบังคับให้แต่งงานในรูปแบบที่เราเรียกว่า 'คลุมถุงชน'

องค์กรที่มีหน้าที่ดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่าง UN ประจำประเทศเยอรมัน จึงได้ออกแคมเปญที่น่าสนใจ เพื่อให้คนทั่วไปได้ตระหนักรู้ถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนของสตรี และเพื่อระดมเงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกดขี่เหล่านั้น โดยทำสิ่งที่เรียกว่า 'การขโมยซีน'

ข้อดีของการขโมยซีน คือ จะได้ฟรีมีเดียจำนวนมากและเรียกร้องความสนใจได้มาก เพราะว่ามันจะมีความซัดซุดตาต่อผู้คนที่มาพบเห็น เมื่อผู้คนเห็นอะไรที่ผิดสังเกตก็จะสนใจและเข้ามาดู (รวมถึงสื่อใหญ่ๆ อย่าง ทีวี หนังสือพิมพ์ด้วย) สิ่งที่ UN ทำนั้นคือการหา Landmark ที่เกี่ยวข้องกับความรัก เพื่อนำไปเปรียบเปรยให้เห็นถึงคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งถูกบังคับให้แต่งงานโดยปราศจากความรัก โดยเลือกสถานที่แห่งหนึ่งในเมืองโคโลญจน์ (Cologne) ที่เมืองแห่งนี้จะมีสะพานแห่งความรักที่คู่รักมักนิยมนำแมกุกญแจไปคล้องกับราวสะพาน เพื่อแสดงออกถึงรักนิรันดร์ที่จะไม่แยกจากกัน เหมือนๆกับสะพานแห่งความรักของประเทศเกาหลีใต้ที่หลายคนรู้จัก

ในคืนหนึ่งเหตุการณ์การขโมยซีนก็เกิดขึ้น เมื่อทีมงานนำแมกุกญแจสีฟ้าแบบมีรหัสปลดล็อคจำนวน 3,500 ชิ้น เข้าไปคล้องตลอดราวสะพาน จนกลายเป็นคำว่า FREE THE FORCED ขนาดใหญ่เด่นตะตาคคนที่เดินผ่านไปมา ในวันรุ่งขึ้นปรากฏว่ามีคนสนใจเป็นจำนวนมาก และเมื่อเข้าไปดูใกล้ๆ จะพบว่าแมกุกญแจแต่ละอันจะมี QR Code พิเศษเฉพาะของตัวเอง คนที่สนใจก็สามารถสแกนและพบกับข้อความที่ UN พูดถึงสิทธิมนุษยชนในเรื่องการแต่งงานของสตรีทั่วโลกและที่เยอรมัน

เหตุที่แมกุกญแจเป็นตัวเลขจำนวน 3,500 ชิ้น นั้นก็เพราะต้องการสื่อว่าในประเทศเยอรมันเองก็มีผู้หญิงอย่างน้อย 3,500 คนต่อปีที่ถูกบังคับให้แต่งงานอย่างไม่เต็มใจ เมื่อคนที่สแกนอ่านสนใจที่จะช่วยบริจาคก็สามารถบริจาคเงินผ่านระบบการจ่ายเงินอย่าง PayPal ซึ่งเมื่อบริจาคแล้วก็จะได้รับรหัสสีตัวเพื่อมาปลดล็อคแมกุกญแจเหล่านั้นออกจากราวสะพานนั่นเอง เปรียบเสมือนการช่วยปลดล็อคผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่สามารถหารักที่แท้จริงได้จากการแต่งงานแบบคลุมถุงชน

ภายในสามวันแมกุกญแจเหล่านั้นก็ได้ถูกปลดล็อคออกเกือบหมดมีคนพูดถึงมากมายในโซเชียลเน็ตเวิร์ค นอกจากนั้นไอเดียนี้ยังจะถูกนำไปใช้กับสะพานแห่งความรักทั่วโลกเพื่อระดมเงินบริจาคอีกด้วย นับเป็นไอเดียที่ปลดล็อคอุปสรรคด้านงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ขององค์กรได้อย่างสุดครีเอทีฟ

VICTIMS CONSEQUENCES CAUSES

ALL OVER THE WORLD, GIRLS AND YOUNG WOMEN ARE FORCED TO MARRY.

In several regions of southern Asia and Africa, the situation is particularly dramatic:

- In Bangladesh, Mali, Mozambique and Niger, more than half of all young women under the age of 18 are victims of forced marriage.

Forced marriage is a real danger for women of all ages in all countries around the world and often occurs unnoticed or is tacitly tolerated. Due to the high number of unreported cases, the total number of victims is unknown, however, it is estimated that far more than 60 million women are affected.

- Forced marriages violate a fundamental human right: the right to a self-determined life.

Often the marriage is secretly arranged by the family and the victim is suddenly torn from their previous life: they have to leave school, lose their friends and are at the mercy of their new husband.

มหาเทวีอมพท้าว! ต้านภัยความรุนแรงต่อสตรีในอินเดีย

ผู้หญิงในประเทศอินเดียต้องเผชิญกับเหตุความรุนแรงทางเพศมานานเนิ่นนาน เพราะสังคมของอินเดีย ผู้หญิงถือเป็นพลเมืองประเภทสอง ถูกมองว่ามีสถานะไม่เท่าเทียมกับผู้ชาย โดยเฉพาะผู้หญิงในชั้นวรรณะต่ำ หลายฝ่ายก็เชื่อว่านี่คือตาย ต่างพยายามออกแคมเปญรณรงค์ต่อต้านการกระทำรุนแรงต่อเพศหญิง แต่ดูเหมือนจะว่าแคมเปญที่ผ่านๆ มาคงจะไม่ ‘แรง’ พอที่จะทำให้สังคมอินเดียหันมาเอาใจจริงเอาใจกับปัญหานี้เสียที

Save our Sisters (SOS) หน่วยงานต่อต้านการกระทำทารุณกรรมและการซื้อขายสตรีและเด็กหญิงในอินเดีย ร่วมกับเอเจนซีแอดนการตะ Taproot India สร้างแคมเปญรณรงค์ครั้งนี้ให้ ‘แรงและสร้างกระแส’ เพื่อให้ชาวอินเดียตระหนักให้จงหนัก! ที่ผ่านมามีการใช้ภาพผู้หญิงหรือเด็กซึ่งตกเป็นเหยื่อ คงเป็นภาพที่เห็น จนกลายเป็นเรื่องธรรมดา ไอเดียครั้งนี้จึงสะท้อนถึงเบื้องบน เพราะนำสามมหาเทวีที่ชาวอินเดีย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวฮินดูสักการะบูชาว่าเป็นเทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์มาเป็นตัวแทนของเหยื่อ! ได้แก่ พระลักษมีเทวี เทวีแห่งความงาม, พระแม่ทุรคา เทวีแห่งพลังทำลายล้าง และพระแม่สรสวตี เทวีแห่งสรรพความรู้ แต่ที่ซ็อกชาวอินเดียคือ ทั้งสามมหาเทวีมีพระพักตร์บอบช้ำ ดวงเนตรเขียวคล้ำ พระโอษฐ์เปื้อนพระโลหิต

ไม่ต่างอะไรกับผู้หญิงอินเดียทั่วไปที่โดนผู้ชายทำร้ายร่างกาย พร้อมข้อความที่ดูเหมือนจะถ่ายทอดความสิ้นหวังว่า “เราสวดขอให้ไม่ให้ภาพนี้เกิดขึ้น เพราะวันนี้ ผู้หญิง 68% ในอินเดียตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัว แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีผู้หญิงคนไหนถูกละเว้น แม้แต่ผู้หญิงที่เรากำลังสวดขอพรอยู่นี้” พร้อมสายตัวนระบุให้ชาวอินเดียร่วมกันสอดส่องดูแลและแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นการกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรีไม่ว่าในรูปแบบใด และได้ผล ‘แรง’ สมใจ ภาพมหาเทวีในเวอร์ชันที่ไม่มีใครเคยจินตนาการว่า เทพศักดิ์สิทธิ์อย่างท่านจะโดนทำร้ายร่างกายได้กลายเป็นไวรัลไปในเวลาข้ามคืน สื่อทั้งในอินเดียและสื่อต่างประเทศให้ความสนใจกับแคมเปญนี้ กล่าวถึงความกล้าที่จะเชื่อมโยงปัญหาสังคมกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเรียกร้องความสนใจ ทำให้ปัญหาที่สั่งสมมานานถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่อินเดียต้องแก้ไขอย่างจริงจังเสียที แล้วถ้ายังไม่แก้ไข ต่อไปผู้หญิงในอินเดียก็คงไม่เหลือใครให้ถูกทำร้ายแล้ว

เหล่าเซเลบชาวอังกฤษอมบอบช้ำ รณรงค์ปกป้องสตรีถูกทารุณกรรม

ในสหราชอาณาจักร ทั้งในอังกฤษและแคว้นเวลส์ มีผู้หญิงที่โดนทำร้ายร่างกายจากสามีหรือคนใกล้ชิดกว่าห้าแสนคนหรืออาจมากกว่า! สตรีที่ถูกทำร้ายเหล่านี้มีความรู้สึกหวาดกลัว ไม่กล้าบอกใคร รู้สึกอับอายที่จะพูดถึงมัน และยังคิดว่าคงไม่มีใครสนใจ ระวัง! ซึ่งหากผู้หญิงเหล่านั้นเป็นคนของประชาชนเหมือนเหล่าเซเลบฯ ผู้คนคงใส่ใจถึงปัญหานี้และพูดถึงปัญหากันมากขึ้น

แคมเปญ ‘What’s it going to take?’ ขององค์กรช่วยเหลือสตรีถูกทำร้ายแห่งสหราชอาณาจักร จึงใช้ทริคเล็กน้อยเพื่อดึงดูดความน่าสนใจ โดยเลือกใช้บรรดาเซเลบริตี้ฝ่ายหญิงที่มีชื่อเสียงในแวดวงต่างๆ ของอังกฤษ มาพลิกโฉมแบบที่เรียกว่าทั้งเย็นและบอบช้ำ เป็นเสมือนเหยื่อที่ถูกทำร้ายร่างกายจริงๆ ซึ่งเซเลบฯ เมืองผู้ดีผู้ถือศตวรรษร่วมรณรงค์ในแคมเปญนี้ได้แก่ Fiona Bruce, Anne-Marie Duff, Anna Friel, Jemma

Kidd, Honor Blackman, Fay Ripley, Miquita Oliver และ Kate Thornton ซึ่งนับเป็นกลยุทธ์ที่ได้ผล อย่างน้อยก็ดึงดูดให้คนหันมามองแคมเปญชุดนี้ ซึ่งช่วงเวลาที่รู้สึกสลดสะเทือนใจกับภาพของคนดั่งบอบช้ำ เพราะโดนทำร้าย ทำให้เรารู้สึกเห็นอกเห็นใจหญิงสาวที่ประสบเคราะห์กรรมจริงๆ โดยแคมเปญนี้ อยากให้หญิงสาวที่ประสบเคราะห์กรรมเหล่านั้นรวมถึงทุกคนในสังคมด้วย พุดถึงปัญหานี้อย่างจริงจัง ย่อมรอ ย่ำลิ่งเล ที่จะเอ่ยชื่อของคนที่ทำร้ายเธอออกมา ซึ่งทางองค์กรมีเจ้าหน้าที่พร้อมให้คำปรึกษาตลอด 24 ชั่วโมง

โฆษณาณรงค์แก้ปัญหาสังคมส่วนใหญ่มักใช้ภาพแรงๆ ดึงดูดให้คนหันมามอง แคมเปญนี้เบิ้ลความแรงเข้าไปอีกโดยใช้ภาพของคนดัง แสดงเป็นเหยื่อของปัญหาที่นับว่ากระแทกตาให้เราหันไปมองได้ ถือว่าโฆษณาได้ผล ที่เหลืออยู่ที่จิตสำนึกของเราแล้วแหละว่าจะร่วมมือช่วยเหลือหรือแค่มองแล้วผ่านเฉย

แคมเปญหยุดวงจรความรุนแรงในครอบครัวจากรุ่นแม่สู่รุ่นลูก

ความรุนแรงในครอบครัว เป็นภัยเงียบที่มองไม่เห็น และผู้หญิงที่ต้องรับสภาพความรุนแรงจากสามีหรือคนรักไม่กล้าที่จะเปิดเผยความจริงให้คนรอบรู้ แต่คนที่ปิดความลับนี้ไม่ได้ คือลูกๆ ของพวกเธอนั่นเอง

Frauenzentrale Zürich องค์กรพิทักษ์สิทธิสตรีประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้มอบหมายให้ Publicis เอเจนซีโฆษณา สร้างสรรค์แคมเปญเพื่อหวังที่จะช่วยหยุดวงจรความรุนแรง ที่เกิดขึ้นในครอบครัว ด้วยภาพยนตร์โฆษณาเนื้อหาสะตูดใจผู้หญิงที่ได้ชื่อว่า 'แม่' โดยนำเสนอเรื่องราวของเด็กหญิงตัวน้อยวัยกำลังอยากรู้ อยากเห็น เลียนแบบพฤติกรรมรักสวยรักงามของแม่ หนูน้อยบรรจงใส่ทำนองๆ ลงบนสันสูงของแม่ และนั่งหน้าโต๊ะเครื่องแป้งหลังตรงทำจิก อย่างที่เธอแอบดูแม่เป็นประจำ จากนั้นหนูน้อยก็หยิบอายแชโดว์สีตาของแม่มาระบายรอบดวงตาและลิปติกสีแดงสดระบายลงบนริมฝีปาก ไซ้...เธอกำลังเลียนแบบการแต่งหน้าของแม่ แต่เป็นใบหน้าของแม่ที่โดนทำร้ายจากพ่อของเธอเอง ขอบตาคัลล้าเป็นวงและริมฝีปากที่ดูบวมแดงกล้า นี่คือใบหน้าของแม่ที่หนูน้อยซึ่งเป็นลูกสาวมองเห็นอยู่เป็นประจำ ตอนท้ายของโฆษณาจบด้วยข้อความชวนจุกกว่า "ความรุนแรงในครอบครัว เหยื่อไม่ได้มีแค่หนึ่ง อย่าปล่อยให้มันมากไปกว่านี้เลย"

เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรง บ่อยครั้งที่จะมีพฤติกรรมทางจิต เช่น ซึมเศร้า กังวลใจ พฤติกรรมก้าวร้าว การเรียนไม่ดี และหนีออกจากบ้าน และเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความรุนแรง ก็มักจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรงกับคู่ของตน หากเป็นผู้หญิงก็มักจะมีแนวโน้มที่จะถูกคู่ของตนทำร้าย หากเป็นผู้ชายก็มีแนวโน้มที่จะทำร้ายร่างกายคู่ของตน

ดังนั้น การป้องกันความรุนแรงในครอบครัวนอกจากจะคุ้มครองผู้หญิงแล้ว ยังเป็นการหยุดวงจรของความรุนแรงไม่ให้ส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่นด้วย ทุกคนควรมีส่วนร่วมช่วยกันแก้ไขป้องกันความรุนแรง เมื่อพบเห็นความรุนแรงแม้ไม่ใช่ครอบครัวของเรา ก็อย่าลิ่งเลที่จะแจ้งเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะถ้าแต่ละคนไม่ใส่ใจ ความรุนแรงจะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ

ดื่มอย่างมีสติ! แก้วเบียร์เตือนนักดื่ม อย่างชน (เบียร์) แล้วยก (เมีย)

spouse abuse หรือ **women abuse** หมายถึง พฤติกรรมรุนแรงที่ชายหรือสามีปฏิบัติต่อสตรีหรือภรรยาอย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งปัจจัยตัวร้ายที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้ผู้หญิงถูกระทำรุนแรงจากแฟนหรือสามี คือ สุรา เหล้าเบียร์ นั่นเอง

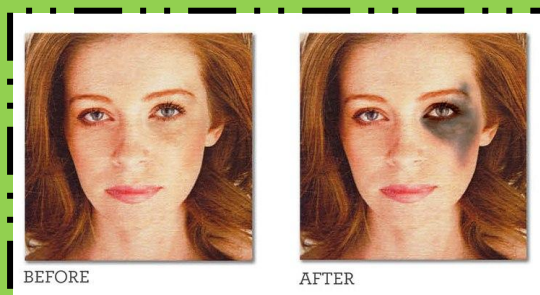
ในประเทศเจริญแล้วอย่างสาธารณรัฐเชคก็เช่นกัน ยิ่งผู้ชายชาวเชคได้ชื่อว่าดื่มเบียร์มากที่สุดในยุโรป ไม่ว่าจะวันไหน เทศกาลใด ที่เชคก็เข้าผับชนแก้ว แนวนิยมที่ฤทธิ์แอลกอฮอล์จะเปลี่ยนนิสัยจากหนุ่มเชคเป็นหนุ่มชก! มีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง ทบตีภรรยา ก็ยอมมีมากขึ้นด้วย Bernard Brewery เบียร์แบรนด์ดังของสาธารณรัฐเชคที่ถึงแม้จะขายเบียร์ แต่เห็นความสำคัญในการดื่มอย่างมีความรับผิดชอบ (Drink Responsibility) จึงยอมเปลี่ยนหน้าตาของแก้วเบียร์ตัวเอง จากแก้วเบียร์ธรรมดา เป็น The Prevention Beer Mug เตือนสตินักดื่ม โดยมีรูปผู้หญิงสกรีนลงไปบนแก้วให้พอดีกับตรงช่วงหูแก้ว เมื่อถือแก้วเบียร์ขึ้นมา ก็ทำให้ดูเหมือนกับว่า มือที่กำลังถือแก้วเป็นการกำหมัดชกลงไปที่ใบหน้าของผู้หญิง ยิ่งยกขึ้นมาดื่ม ก็ยิ่งเหมือนกับกำลังทำรุนแรงกับเธอ เพื่อการเป็นวอนนักดื่ม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชายให้ดื่มอย่างมีสติ ควบคุมตนเอง ไม่ใช่เอาแต่ชนแก้ว แก้วแล้วแก้วเล่า จนเมามาก ผับแล้วกลับบ้านไปออกฤทธิ์แอลกอฮอล์ทำร้ายกับภรรยา ซึ่งเมื่อชายชาตินักดื่มเห็นอย่างนี้แล้ว ก็เกิดยับยั้งชั่งใจ ดื่มอย่างพอประมาณ แล้วคิดถึงใจภรรยาที่รอคอยอยู่ที่บ้าน

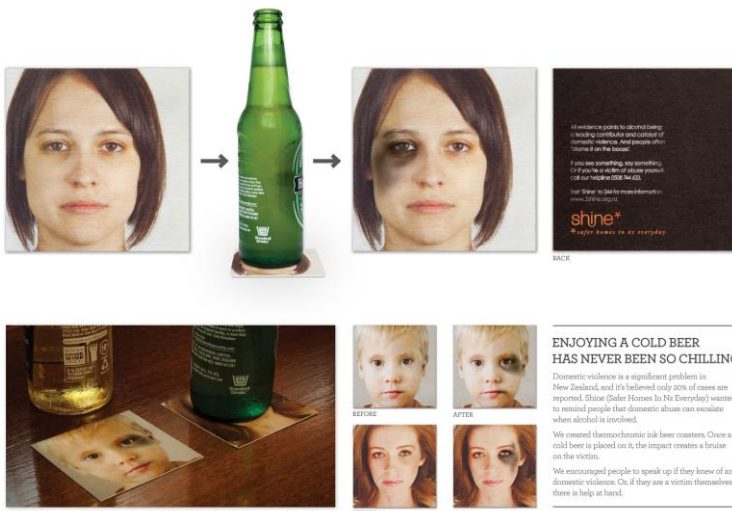
ขึ้นชื่อว่า น้ำเปลี่ยนนิสัย เมื่อดื่มจนขาดสติ...จากเทพบุตรก็อาจเปลี่ยนเป็นปีศาจได้ ถ้ารู้ตัวว่ามีปัญหาเรื่องการดื่มแล้วควบคุมตนเองไม่ได้ ก็เลิกการดื่ม หรืออย่างน้อยก็ดื่มอย่างมีสติ เพราะผลกระทบที่ตามมาไม่ใช่เกิดกับคุณเพียงคนเดียว แต่กับคนที่คุณรักด้วย

แอดมปยูรณรงคปองกนพวก 'ตบปากวชากตม ตบมือปลอยหมต'

ปัญหาการทารุณกรรมในครอบครัวเป็นปัญหาใหญ่แต่ไร้เสียงของสังคม เพราะเหยื่อที่ถูกทารุณกรรมรู้สึกอับอาย ไม่กล้าที่จะเปิดเผยหน้าซ้าคนที่ทำร้ายร่างกายพวกเขาที่ไม่ใช่ในไกล ก็คนใกล้ชิดหรือคนในครอบครัว และหนักไปกว่านั้นคือ คนคนนั้นอาจเป็นคนที่ตนเองรักเสียด้วย! ซึ่งตัวการที่ทำให้คนที่พวกเขารักกลับเป็นฆาตกรที่โหดร้ายชอบลงไม้ลงมือกับคนในครอบครัว สาเหตุหลักๆ ก็การดื่มเหล้าหรือแอลกอฮอล์นั้นแหละตัวดี

เหมือนว่าพวกเขาโดนทำร้ายจนหน้าตาฟกช้ำ ซึ่งครีเอทีฟไม่ได้ใช้เวทมนตร์มายากลอะไร แต่เป็นมายาของเทคนิคการพิมพ์ Thermochromic ink ซึ่งมีคุณสมบัติเปลี่ยนสีได้เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยน โดยหวังว่า เมื่อเหล่าชายชาติรักการดริงค์ และมีพฤติกรรมเมาแล้วชอบลงไม้ ลงมือ ได้มีสติจุกคิด...คิดถึงหน้าลูกเมียว่า ถ้าเมาแล้วใครต้องรับกรรม

การใช้ไอเดียของหมึกที่สามารถเปลี่ยนคุณสมบัติได้ นำมาผสมผสานกับสื่อเพื่อรณรงค์ช่วยเหลือสังคม นับเป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่สื่อได้ถูกที่ ถูกทาง ถูกเวลา และถูกคน แต่คงไม่เพียงพอที่จะ 'เปลี่ยน' พฤติกรรมแย่ๆ ของคนไร้จิตสำนึกเหล่านี้ได้ จะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร เป็นเรื่องที่สังคมยังต้องช่วยกัน

NGO เลบานอนรณรงค์หยุดความรุนแรงต่อสตรีด้วย Social Experiment ที่ทำให้ผู้โดยสารสะตุงอวอก

OgilvyOne Dubai ร่วมกับ NGO KAFA ซึ่งเป็นองค์กรปกป้องสิทธิสตรีและเด็กต้องการส่งเสริมให้ผู้หญิง มีความกล้าที่จะต่อสู้กับความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงที่เกิดกับคนรอบข้าง เลยจัดทำ social experiment (โฆษณาที่มาในรูปแบบการทดลองปฏิบัติการของผู้บริโภค) โดยทดลองกับผู้โดยสารที่ลงทะเบียนกับแท็กซี่ Banet Taxis

ระหว่างแคมเปญ คนขับรถผู้หญิงของ Banet Taxis จะรับผู้โดยสาร จากนั้นเธอจะเปิด GPS ที่มีเสียงผู้ชายกำลังบอกทางเธอ เพื่อไปยังจุดหมาย ในตอนแรกเสียงผู้ชายจะพูดกับเธอปกติเหมือนเป็นโปรแกรม แต่ต่อมาก็จะเริ่มหยาบคายขึ้นจนถึงขั้นใช้คำหยาบ ปฏิกริยาของผู้โดยสารหญิงที่เบาะหลังก็มีแตกต่างกันไป ตั้งแต่ตื่นตกใจ นิ่งเฉย จนถึงพยายามช่วยคนขับรถตอบโต้กับเสียงนั้น พอผู้โดยสารถึงที่หมายหรือร้องขอให้ไซเฟอร์จอด ที่งานจะส่ง SMS เข้าโทรศัพท์ของเธอมีข้อความว่า #willspeakup หรือ ฉันจะพูดเมื่อเป็นพยานในเหตุการณ์ใช้ความรุนแรงในครอบครัว

โดยตัวแคมเปญอาจจะไม่ค่อย impact เท่าไร แต่การที่ผู้หญิงมาขับรถแท็กซี่ได้ ก็ทำให้ผู้โดยสารที่เป็นผู้หญิงด้วยกันรู้สึกชื่นชมระดับหนึ่ง ดังนั้น เมื่อเธอถูกเสียงของผู้ชายด่าว่าแล้วไม่มีปฏิกิริยา ผู้โดยสารส่วนใหญ่จึงโกรธแทนและลุกขึ้นเรียกร้องแทนเธอ แสดงให้เห็นว่าปัญหาใหญ่ที่สุดของความรุนแรงในครอบครัวคือการที่เหยื่อที่เป็นผู้ถูกกระทำเลือกที่จะเงียบและไม่แพร่งพรายความรุนแรงในครอบครัวที่เธอได้รับ ซึ่งนั่นไม่ได้ทำให้ปัญหาจบแต่เป็นการใส่ระเบิดเวลาลงในครอบครัวของตัวเอง

มากกว่า ดังนั้น แคมเปญนี้จึงตรงใจത്യ่และโดนใจคนในพื้นที่มาก แต่ถ้ามาปรับใช้กับประเทศไทยก็ไม่แน่ว่าผู้โดยสารอาจตกใจมากจนทำอะไรไม่ถูกก็ได้

สามารถติดตามรับชมได้ตามชื่อคลิปนี้ค่ะ >>

Driving Change... A very disturbing taxi ride

<http://www.youtube.com/watch?v=8D39SbzxiiM>

“Orange Day” แคมเปญระดับสากลโดยUN Women (องค์การเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ) เพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทั่วโลก โดยแคมเปญนี้ได้ประกาศให้วันที่ 25 ของทุกเดือนเป็น “Orange Day” การเคลื่อนไหวรณรงค์ของเครือข่ายทั่วโลกเพื่อกระตุ้นรวมถึงเรียกร้องให้รัฐบาลและพันธมิตรของสหประชาชาติตระหนักในการต่อต้านการใช้ความรุนแรงทางเพศ.และหาทางป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก ไม่เพียงปีละครั้งในวันที่ 25 พฤศจิกายน เท่านั้น ทั้งนี้แต่ละประเทศก็มีการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่แตกต่างหลากหลายกันออกไป

2014 Orange Day themes

- 25 November – Orange YOUR Neighbourhood
- 25 October – Ensuring safe and empowering public spaces with and for women and girls
- 25 September – Engaging artists in efforts to end violence against women and girls
- 25 August – Eliminating violence against the girl child
- 25 July – Addressing violence against women and girls in the informal economy
- 25 June – Engaging sport communities and addressing violence against women and girls in sport
- 25 May – Working with the corporate sector to end violence against women and girls
- 25 April – End conflict-related sexual violence against women and girls
- 25 March – End female genital mutilation
- 25 February – Ending violence against women and girls must be part of new development framework
- 25 January – Access to justice for survivors

One billion Rising

One Billion Rising for Justice การรณรงค์เพื่อต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง ที่แสดงออกในรูปแบบของการเดิน ที่สนุกสนาน ถือเป็นกิจกรรมที่มีคนสนใจเข้าร่วมมากกว่ากิจกรรมรณรงค์ใดๆ ในประเด็นเดียวกันที่เคยมีมา โดยมีกลุ่มองค์กรในกว่า 200 ประเทศร่วมจัด และมีคนสนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก

คำว่า one billion มาจากสถิติขององค์การสหประชาชาติ ที่ระบุตัวเลขผู้หญิงทั่วโลกที่ต้องเผชิญกับความรุนแรง ในรูปแบบต่างๆ One Billion Rising for Justice จึงเป็นกิจกรรมแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ถึงความไม่ยอมจำนน โดยการนัดหมายรวมตัวกัน เพื่อเดินประกอบเพลง Break the Chain ซึ่งเนื้อหาเป็นการปลุกขวัญกำลังใจให้ผู้หญิงลุกขึ้นก้าวข้ามความกลัว เพื่อไปสู่อิสรภาพจากการถูกกดขี่บังคับทั้งปวง โดยกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่จัดขึ้นในวันวาเลนไทน์ บางแห่งเลือกจัดในโอกาสต่างๆ เช่น วันสตรีสากล วันยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นต้น

"สถิติขององค์การสหประชาชาติ ผู้หญิง 1 ใน 3 เผชิญความรุนแรงในหลายรูปแบบ มีไม่ใช่ปัญหาของผู้หญิง แต่เป็นวิกฤติของโลก"

ผู้ที่ริเริ่มกิจกรรมนี้คือ อีฟ เอนส์เลอร์ นักเขียนบทละครชาวอเมริกัน วัย 60 ปี ซึ่งมีชื่อเสียงจากผลงานการเขียน บทละคร ชื่อ Vagina Monologues ซึ่งเมื่อปี 1996 ได้รับการแปลเป็น 48 ภาษา และมีคนตั้งร่วมแสดง อาทิ เจน ฟอนดา, ู๊ปปี้ โกลด์เบิร์ก, ซูซาน ซาเรนดอน, ซินดี ลอเปอร์, โอปรา วินฟรีย์ เป็นต้น นอกจากงานละคร อีฟ เอนส์เลอร์ ยังเป็น นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิผู้หญิง ในปี 1998 เธอจัดตั้งองค์กรไม่แสวงกำไรชื่อ V-Day ตัว V หมายถึง Victory ที่แปลว่า ชัยชนะ, Valentine ซึ่งถือเป็นวันจัดกิจกรรมประจำปีขององค์กร และ Vagina ที่แปลว่าช่องคลอด V-Day ทำงานรณรงค์และระดมทุน เพื่อเผยแพร่ความรู้และสร้างความตื่นตัวเรื่องสิทธิของผู้หญิง จนถึงปี 2010 V-Day มีการจัดกิจกรรมเพื่อสื่อสารประเด็นสิทธิของผู้หญิงไปยังประชาชนมากกว่า 80 ล้านคนในประเทศต่างๆ

ส่วน One Billion Rising for Justice เมื่อปี 2012 อีฟ ได้แรงบันดาลใจด้านลบจากคำให้สัมภาษณ์ของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา พรรครีพับลิกัน ที่อดด์ อาคิน เขาเป็นหนึ่งในผู้ที่ต่อต้านการทำแท้ง มาอย่างยาวนาน ครั้งนั้น พิธีกรถามว่า ผู้หญิงที่ถูกข่มขืนควรมีสิทธิ ทำ

แห่งหรือไม่ ที่อดคัดค้านว่าการข่มขืนจะไม่ทำให้ท้อง เพราะถ้าเจ้าตัวไม่ยินยอม ร่างกายของผู้หญิงมีกลไก ปิดกั้นตัวเองโดยอัตโนมัติ และถึงจะถูกข่มขืนจนท้องจริง คนที่ถูกกลโหมควรถูกมองว่าเป็นคนที่ข่มขืน ไม่ใช่เด็ก ที่อดคัดค้านวิจารณ์อย่างหนักจากคำให้สัมภาษณ์ครั้งนี้ ในที่สุด เขาออกมาขอโทษและพูดแก้ตัวแบบขอไปที อีฟ เอนส์เลอร์ ตระหนักถึงการที่เพื่อนร่วมชาติซึ่งเป็นหัวขบวนเรื่องสิทธิมนุษยชน กล้าพูดจาจาบจ้วงล่วงละเมิดความเป็นผู้หญิงได้ถึงเพียงนี้แล้วในประเทศอื่นๆ จะเป็นอย่างไร เธอจึงคิด**การณรงค์เพื่อแก้ไขทัศนคติต่อ**

ผู้หญิงที่ไม่เหมาะสม อันเป็นที่มาของกิจกรรมโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเพื่อชักชวนให้คนทั่วโลกลงชื่อร่วมจัดกิจกรรม ดาวน์โหลดเพลงและอัปโหลดวิดีโอบันทึกภาพกิจกรรม จากทุกมุมโลกขึ้นบนเว็บไซต์ www.onebillionrising.org โดยได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง คนดังพากันเข้าร่วม อาทิ โรเบิร์ต เรดฟอร์ด พระเอกรุ่นใหญ่ ที่ชักชวนให้ทุกคนไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชายเข้าร่วมกับกิจกรรมในครั้งนี้ แอนน์ แฮททาว์อีกหนึ่งดาราดังที่ร่วมเดินกับ One Billion Rising ให้สัมภาษณ์ว่าตั้งแต่ยังเรียนวิทยาลัย เธอพบข้อมูลว่าผู้หญิง 1 ใน 4 ผ่านประสบการณ์การถูกข่มขืน ทำให้เธอคิดว่าถ้าเป็นเช่นนั้น คนที่ถูกข่มขืนต้องมีคนที่เธอรู้จักรวมอยู่ด้วยแน่ๆ และเพียงสัปดาห์ต่อมา เพื่อนของเธอก็ถูกข่มขืน ดาราสาวกล่าวว่า ตอนช่วงที่เป็นวัยรุ่น เธอเคยเดินรณรงค์แบบสนุกจนลืมนึก เธอจึงเชื่อว่าการเดินรณรงค์คือการปลดปล่อยและทำให้เราได้ค้นพบพลังที่ซ่อนอยู่ในตัวเอง

กิจกรรมนี้เป็นการยืนยันว่าเราสามารถมีส่วนร่วมกับการแก้ปัญหา ทั้งนี้ยังมีกลุ่มองค์กรต่างๆ ในกว่า 200 ประเทศลงชื่อเข้าร่วมกิจกรรม One Billion Rising ภาพกลุ่มผู้หญิง (และผู้ชาย) ร่วมเดินเพลง Break the Chain จากทุกมุมโลก ถูกอัปโหลดบนเว็บไซต์ขององค์กรและเว็บไซต์ยูทูบ ไม่วินแม้แต่ประเทศภูฏานที่ภาพผู้หญิงในชุดพื้นเมืองเดินกันอย่างออกรสออกชาติบนภูมิประเทศที่เป็นภูเขาซึ่งได้รับการเผยแพร่ไปทั่วโลก การเข้าร่วมที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วไปทั่วทุกมุมโลกนั้น สะท้อนว่าเสียงดนตรี เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ รวมถึงทัศนคติและความเชื่อ อาจมีพลังเกินกว่าหลายคนจะคาดคิด ทั้งนี้ทุกคนที่ร่วมกิจกรรม มีเป้าหมายในการต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง และแต่ละประเทศก็มีประเด็นเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป เช่น

อินเดีย อนุ อนันต์ นักเคลื่อนไหวประเด็นสิทธิผู้หญิง กล่าวถึงเหตุการณ์สะเทือนขวัญ เมื่อปลายปี 2554 กรณีนักศึกษาแพทย์ถูกรุมโทรมบนรถเมล์ แม้ในเวลาต่อมาผู้ต้องหาถูกศาลสั่งลงโทษประหารชีวิต แต่เพราะเป็นคดีใหญ่ที่ทั่วโลกจับตา กระบวนการยุติธรรมจึงถูกกดดันให้ต้องเร่งดำเนินการอย่างจริงจังต่อผู้กระทำความคิด อย่างไรก็ตาม ยังมีคดีข่มขืนและละเมิดทางเพศอีกมากมายที่เกิดขึ้นในอินเดีย แต่เรื่องก็เงียบหาย เนื่องจากเจ้าทุกข์มีฐานะยากจน และสังคมอินเดียยังมีทัศนคติที่มักโทษฝ่ายหญิงว่าเพราะประพฤติน่าไม่เหมาะสมจนเป็นต้นเหตุของการถูกละเมิดทางเพศ เธอจึงจัดกิจกรรมรณรงค์ One Billion Rising ขึ้นเพื่อสร้างความตื่นตัวต่อประเด็นสิทธิสตรี ทั้งนี้ อินเดียเป็นอีกประเทศที่มีการจัดกิจกรรมในหลายเมืองและมีคนเข้าร่วม เป็นจำนวนมาก

อัฟกานิสถาน แม้ผู้หญิงอัฟกันจะไม่สามารถแสดงออกในที่สาธารณะได้อย่างอีกหลายประเทศ แต่กลุ่มผู้หญิงจำนวนกว่าร้อยคนก็พากันเดินขบวนไปตามท้องถนนในกรุงคาบูล และตะโกนข้อความ "ไม่เอาความรุนแรง" และ "ความเป็นธรรม ความเป็นธรรม" พวกเขามีจุดยืนต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง พร้อมคัดค้านร่างกฎหมายที่ห้ามญาติเป็นพยานในคดีฟ้องร้อง ซึ่งจะทำให้เมื่อเกิดคดีข่มขืนหรือกระทำทารุณในครอบครัว ญาติที่ใกล้ชิดและรู้เห็นเหตุการณ์ไม่สามารถเป็นพยานได้

อียิปต์ ซึ่งการละเมิดสิทธิสตรีค่อนข้างรุนแรง ทั้งการขริบอวัยวะเพศ การค้าประเวณีเด็ก การบังคับแต่งงานตั้งแต่ อายุ ยังน้อย การละเมิดทางเพศ อีกทั้งการแจ้งความดำเนินคดีก็เป็นเรื่องยาก เพราะเหยื่อต้องเผชิญความอับอายจากเจ้าหน้าที่ซึ่งขาดความตระหนักถึงสิทธิของผู้หญิง เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชนในอียิปต์ยอมรับว่าเรื่องสิทธิสตรีในอียิปต์ค่อนข้างล่าช้า เป็นไปไม่ได้ที่ผู้หญิงจะออกมาเดินในที่สาธารณะ จึงทำได้เพียงการรวบรวมรายชื่อผู้ที่เห็นด้วยกับการรณรงค์ อัปโหลดขึ้นเว็บไซต์ และร่วมชิมชั้บแรงบันดาลใจจากการรับชมกิจกรรมที่จัดขึ้นในประเทศต่างๆ เท่านั้น

ฟิลิปปินส์ จัดกิจกรรมบริเวณหน้าสถานทูตญี่ปุ่นในกรุงมะนิลา ประเด็นคือการเรียกร้องให้รัฐบาลญี่ปุ่นกล่าวขอโทษ กรณีมีการ บังคับผู้หญิงฟิลิปปินส์ เกาหลี และจีน รวมกว่า 2 แสนคนให้เป็นโสเภณีในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

ประเทศไทย One Billion Rising ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 โดยมีแผนงาน สุขภาวะผู้หญิงและความเป็นธรรมทางเพศ สมาคมเพศวิถีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นแม่งาน ได้พูดถึงความน่าสนใจและความสำเร็จที่เกิดขึ้นทั่วโลกจากกิจกรรมนี้ว่า "ความน่าสนใจอยู่ตรงการสื่อสาร เชิงบวกต่อ ประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิง เพราะที่ผ่านมาแค่การนำเสนอในมุมที่ผู้หญิง เป็นผู้ถูกระทำ นี่เป็นกิจกรรมแรกๆ ที่เป็นการแสดงพลังเพื่อยืนยันสิทธิ โดยใช้ร่างกายและการแสดงออก ด้วยการเดินในที่สาธารณะเป็นสื่อ ซึ่ง กลายเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจจากคนหลากหลายกลุ่ม โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่" และในหลายพื้นที่ใช้ชื่อโครงการรณรงค์สาธารณะ "หนึ่งพันล้านเสียง ยุติความรุนแรง ต่อผู้หญิง" มีการจัดมือบวมพลังกันเดินเพลง Break the Chain ฉบับภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย ในส่วนที่นำมาแปลเป็นภาษาไทย ให้ชื่อเพลงว่า ทำลายโซ่ตรวน ซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหา การรณรงค์ยุติความรุนแรง ส่งเสริมคุณค่าและพลังของผู้หญิง โดยมีการบันทึกวิดีโอการเดินเพื่อนำไปตัดต่อ เผยแพร่ในประเทศไทย และส่ง เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสื่อการรณรงค์ในระดับโลกด้วย

ในพื้นที่ จ.เชียงใหม่ นำโดยโครงการพัฒนาเพื่อ สร้างสรรค์อนาคตเยาวชน, ชมรมสันตนาการ คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ศูนย์สตรีศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, โครงการผู้หญิงเพื่อสันติภาพและความ ยุติธรรม (IWP), MAP Foundation และนักศึกษา ในหลักสูตร การพัฒนาระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก็ได้ร่วมกันจัด กิจกรรมเดินรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรง ต่อผู้หญิงไปเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา บริเวณ โรงอาหารอมช. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กิจกรรมการเดิน ในครั้งนี้มีกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักกิจกรรมทางสังคม ทั้งชาวไทยและ ชาวต่างชาติ ราว 50 คน รวมตัวกันใส่เสื้อกรีนคำว่า Gender

Justice is for everybody พร้อมผูกริบบิ้นสีชมพูเป็นสัญลักษณ์ของวันวาเลนไทน์ และร่วมกันเดินประกอบเพลง "Break the Chain" โดยมีการชูแผ่นป้ายรณรงค์ที่มีข้อความ อาทิเช่น ความรัก \neq การบังคับ, ผู้หญิง ร่างกาย ชีวิต ลิขิตเอง, ฉันเดินเพื่อความยุติธรรม, ฉันเดินเพื่อแม่, ฉันเดินเพื่อลูกสาว, Violence against women is "NOT OK", No more Domestic Violence, Make every home a safe home เป็นต้น

เรียบเรียงจาก

- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. 10 ประเทศนี้ที่ผู้หญิงอยู่ก็เหมือน..ตายทั้งเป็น!!, 12 กันยายน 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9570000104919>

- ASTV ผู้จัดการรายวัน. ยึดสวนสันติฯ เต็มแฟลชม็อบศึกคัก ยุติความรุนแรงต่อสตรี, 8 มีนาคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=957000026722>
- ASTV ผู้จัดการรายวัน. กลุ่มสิทธิฯ ชี้! หยาม “หญิงปาเกีฯ” บนอินเทอร์เน็ต มีส่วนเพิ่ม “ความรุนแรง” ในโลกความจริง, 1 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9570000112546>
- Cosmenet.in.th. "หยุด! ความรุนแรงต่อ ผู้หญิง ", 29 กรกฎาคม 2557, จาก http://www.cosmenet.in.th/th/cosmeintrend/?SECTION_ID=2155&ELEMENT_ID=20061
- Kittipat M CreativeMOVE. ปลดลือคการคลุมถุงชน! ผ่านแม่กญแจล้องรักบนสะพานแห่งรัก, 4 กรกฎาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/unlocking-victims/#ixzz3IFuKvhDe>
- Laure Gautherin. อุบลวรรณ ชำนาญสาร(แปล). Violences conjugales : De nouveaux téléphones d'alerte distribués aux victimes, 25 August 2014 จาก <http://www.aufeminin.com/news-societe/violences-conjugales-des-telephones-d-alerte-distribues-aux-victimes-s958585.html>
- Laure Gautherin. อุบลวรรณ ชำนาญสาร(แปล). Les hommes se mobilisent contre les violences sexuelles grâce au hashtag #ItsOnUs, 6 October 2014, จาก <http://www.aufeminin.com/news-societe/itsonus-les-hommes-se-mobilisent-contre-les-violences-sexuelles-s1058362.html>
- Nation TV. อินเดียจ่อเพิ่มบทลงโทษ เยาวชนก่อเหตุฆ่าข่มขืน, 8 สิงหาคม 2557, จาก <http://www.nationtv.tv/main/content/foreign/378419171/>
- Sasiphattra Siriwato. ความรุนแรงต่อผู้หญิงในโมร็อกโก, Women In Wonderland's Blog, จาก <http://womeninwonderland.wordpress.com/>
- Sutthipom Bunchuay. สถิติที่น่าตกใจ ของผู้หญิงและเด็กที่ถูกทำร้าย, 15 พฤษภาคม 2557, จาก <http://shows.voicetv.co.th/voice-world-wide/105701.html>
- UN Women. Take action to Orange your day, จาก <http://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/take-action>
- UN เผย ผู้หญิง-เด็กสาวชาวอาเซียนถูก"ไอเอส"นำมาติดราคาขายเยี่ยง"สินค้า", จาก <http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9570000114229>
- Victorine Coing. อุบลวรรณ ชำนาญสาร(แปล). Canada :Le cri de colère des femmes aborigènes secoue la Toile, 11 September 2014 จาก <http://www.aufeminin.com/news-societe/canada-le-cri-de-detresse-des-femmes-aborigenes-secoue-la-toile-s1015820.html>
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. เผยผู้หญิงอินเดียถูกข่มขืนวันละ92คน, 5 กันยายน 2557, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/world/20140905/603011/%C3%A0%C2%BC%C2%BC%C3%99%C3%A9%CB%AD%D4%A7%C3%8D%D4%B9%C3%A0%C2%B4%C3%95%C2%B6%D9%A1%C2%A2%C3%A8%D7%B9%C3%87%D1%B9%C3%85%C3%9092%C2%A4%C2%B9.html>
- กว่าจะคิดได้! โมร็อกโกยกเลิกกฎหมายอนุญาต “โจรมข่มขืน” แต่งานกับเหยื่อเพื่อ “ล้างผิด”, 23 มกราคม 2557, จาก <http://www.fatonline.com/index.php/news/detail/2226>
- ความรุนแรงในครอบครัว รอยร้าวในเวียดนาม, 20 กรกฎาคม 2556, จาก http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=524
- จงจิตร์ โสมานูตร CreativeMOVE. เหล่าเซเลบชาวอังกฤษยอมมอบซ้ำ ครงรงค์ปกป้องสตรีถูกทารุณกรรม, 8 มกราคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/womens-aid-act/#ixzz3IFzhyLoD>
- จงจิตร์ โสมานูตร CreativeMOVE. แคมเปญรณรงค์ป้องกันพวก ‘คั่นปากอยากตีมี คั่นมือปล่อยหมัด’, 29 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/domestic-abuse-campaign-shine-nz/#ixzz3IFyBKqUL>
- จงจิตร์ โสมานูตร CreativeMOVE. แคมเปญหยุดวงจรอุบาทว์! ลดความรุนแรงในครอบครัวจากรุ่นแม่สู่รุ่นลูก, 29 มกราคม 2557, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/frauzentrale-zurich-stop-domestic-violence/#ixzz3IFqDzoT2>

- จงจิตร โสมานบุตร CreativeMOVE. ตี๋มอย่างมีสติ! แก้วเปียร์เดือนนักตี๋ม ออย่าชน (เปียร์) แล้วชก (เมียร์), 9 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/the-prevention-beer-mug/#ixzz3IFtBE6d3>
- จงจิตร โสมานบุตร CreativeMOVE. มหาเทวียอมพกข์! ต้านปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในอินเดีย, 18 กันยายน 2556 จาก <http://www.creativemove.com/advertising/save-our-sisters-campaign-india/#ixzz3IFrPb2T8>
- ไทยรัฐออนไลน์. อี้ง! สติเด็ก-สตรีไทยถูกทำร้ายเฉลี่ยวันละ 87 คน!, 2 สิงหาคม 2557, จาก <http://www.thairath.co.th/content/440681>
- ไทยรัฐออนไลน์. หญิงอินเดียสุดอาลัย! โดนจับแก๊ฝ่าช้หลังลา ประจําานหัวหมู่บ้าน, 11 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.thairath.co.th/content/462676>
- นักแสดงซีรีส์ Game of Thrones รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง, 7 ตุลาคม 2557, จาก <http://mcot-web.mcot.net/9ent/view.php?id=54335472be04709eb68b45bd>
- โมโตกิ ลักขมีวัฒนา. บ้านชายล้วน(fraternity)ของมหาวิทยาลัยสหรัฐฯ มีสถิติการชมขึ้นสูงถึง 300%, 12 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.deklanghong.com/content/2014/10/48>
- รัชดา ธราภาค. 'มีอบแคนซ์'แสดงพลังหญิง ยุติความรุนแรง : คอลัมน์เปิดโลกวันอาทิตย์, 9 มีนาคม 2557, จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20140309/180409.html>
- รัฐบาลอินเดียใหม่ตั้งเป้าลดปัญหาความรุนแรงในสตรี, 13 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.krobkrakao.com>
- เวียดนามประกาศให้ พ.ศ. 2556 เป็นปีแห่งครอบครัว, 11 กรกฎาคม 2556, จาก http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=507
- สำนักข่าวไทย TNA News. ลาวจะร่างแผนระดับชาติยุติความรุนแรงต่อเด็ก-สตรี, 24 กุมภาพันธ์ 2557 จาก <http://www.mcot.net/site/content?id=530af079be04709fd58b4577#.VFbsjzSUcgh>
- อู่ทินหมี่. NGO เลบานอนรณรงค์หยุดความรุนแรงต่อสตรีด้วย Social Experiment ที่ทำให้ผู้โดยสารสะดุ้งเฮือก, 24 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.marketingoops.com/exclusive/case-studies-exclusive/case-study-ngo-stop-domestic-violent/>

ภาพประกอบ

- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. 10 ประเทศนี้ที่ผู้หญิงอยู่ก็เหมือน..ตายทั้งเป็น!!, 12 กันยายน 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9570000104919>
- ASTV ผู้จัดการรายวัน. ยึดสวนสันติฯ เต็มแฟลชม็อบคึกคัก ยุติความรุนแรงต่อสตรี, 8 มีนาคม 2557, จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9570000026722>
- Kittipat M CreativeMOVE. ปลดล็อกการคลุมถุงชน! ผ่านแม่กัญแจคล้อรักบนสะพานแห่งรัก, 4 กรกฎาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/unlocking-victims/#ixzz3IFuKvhDe>
- Jukubu. Say NO to Violence, จาก <http://jukubu.deviantart.com/art/Say-NO-to-Violence-115582376>
- Orange Day, จาก <http://endviolence.un.org/orangedayjuly2014.shtml>
- Say NO - UNITE. Orange Day is the 25th of every month, จาก <https://www.flickr.com/photos/saynotoviolence/with/7845604324/>
- Sheshe2. What War on Women?, จาก <http://www.democraticunderground.com/10025003403>
- Süyümbike Güvenç Women Rights Violation, จาก <https://www.behance.net/gallery/2018147/GOOD-50x70-Women-Rights-Violation>
- vishishta sam. Say no to violence จาก <https://www.flickr.com/photos/13746798@N03/6651519217/>

- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. เผยผู้หญิงอินเดียถูกข่มขืนวันละ92คน, 5 กันยายน 2557, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/world/20140905/603011/%C3%A0%C2%BC%C2%BC%C3%99%C3%A9%CB%AD%D4%A7%C3%8D%D4%B9%C3%A0%C2%B4%C3%95%C2%B6%D9%A1%C2%A2%C3%A8%D7%B9%C3%87%D1%B9%C3%85%C3%9092%C2%A4%C2%B9.html>
- กว่าจะคิดได้! โมร็อกโกยกเลิกกฎหมายอนุญาต “โจรมข่มขืน” แต่งงานกับเหยื่อเพื่อ “ล้างผิด”, 23 มกราคม 2557, จาก <http://www.fatonline.com/index.php/news/detail/2226>
- ความรุนแรงในครอบครัว รอยร้าวในเวียดนาม, 20 กรกฎาคม 2556, จาก http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=524
- จงจิตร์ โสมานบุตร CreativeMOVE. เหล่าเซเลบชาวอังกฤษยอมบอบช้ำ รณรงค์ปกป้องสตรีถูกทารุณกรรม, 8 มกราคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/womens-aid-act/#ixzz3IFzhyLoD>
- จงจิตร์ โสมานบุตร CreativeMOVE. แคมเปญรณรงค์ป้องกันพวก ‘คั่นปากอยากดื่ม คั่นมือปล่อยหมัด’, 29 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/domestic-abuse-campaign-shine-nz/#ixzz3IFyBKqUL>
- จงจิตร์ โสมานบุตร CreativeMOVE. แคมเปญหยุดวงจรอุบาทว์! ลดความรุนแรงในครอบครัวจากรุ่นแม่สู่รุ่นลูก, 29 มกราคม 2557, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/frauenzentrale-zurich-stop-domestic-violence/#ixzz3IFqDzoT2>
- จงจิตร์ โสมานบุตร CreativeMOVE. ดื่มอย่างมีสติ! แก้วเบียร์เตือนนักดื่ม อย่าชน (เบียร์) แล้วชน (เมีย), 9 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.creativemove.com/advertising/the-prevention-beer-mug/#ixzz3IFtBE6d3>
- จงจิตร์ โสมานบุตร CreativeMOVE. มหาเทรียอมพกช้ำ! ต้านปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในอินเดีย, 18 กันยายน 2556 จาก <http://www.creativemove.com/advertising/save-our-sisters-campaign-india/#ixzz3IFrPb2T8>
- จรรยา ยิ้มประเสริฐ. ผู้หญิงกับความรุนแรง, จาก http://downmemngnews.blogspot.com/2011/03/100_08.html
- นักแสดงซีรีส์ Game of Thrones รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง, 7 ตุลาคม 2557, จาก <http://mcot-web.mcot.net/9ent/view.php?id=54335472be04709eb68b45bd>

